

SLOVENSKI NAROD.

Knjaza vseh dan popoldne, izvenredni nedelje in praznike.
 Inzerati: Prostor 1 m/m x 54 m/m za male oglase do 27 m/m višine 1 K, od 30 m/m višine dalje kupčijski in uradni oglasi 1 m/m K 2—, notice, poslano, preklic, izjave in reklame 1 m/m K 3—. Poroke, zaroke 80 K. Zenske ponudbe, vsaka beseda K 2—. Pri večjih naročilih popust.
 Vprašanjem glede inzeratov naj se priloži znak za odgovor.

Upravištvu „Slov. Naroda“ in „Narodna Tiskarna“ Knaflova
 ulica št. 5, pritrilčno. — Telefon št. 304.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani in po pošti:
 v Jugoslaviji:
 celoletno naprej plačan K 180—
 polletno „ 90—
 3 mesečno „ 45—
 1 „ 15—
 V inostranstvu:
 celoletno „ K 240—
 polletno „ 120—
 3 mesečno „ 60—
 1 „ 20—
 Pri morebitnem povišanju se ima daljša naročila doplačati.
 Novi naročniki naj pošljejo v prvič naročnino vedno po nakaznici.
 Na samo pismena naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Knaflova ulica št. 5, I. nadstropje.
 Telefon št. 34.

Bejlos sprejema le podpisane in zadostno trankovane.
 Rokopisov ne vrača.

Posamezna številka velja 1 krono.
 Poština plačana v gotovini.

Regent Aleksander na Gorenjskem in Štajerskem.

Kraljevič Aleksander o svojem bivanju v Sloveniji.

Predno je prestolonaslednik regent Aleksander ob povratku v prestolico ostavil slovenska tla, je podal vodji »Ljubljanskega dopisnega urada« izjavo s pooblastilom, da jo obelodani. Izjava se glasi takole:

»Kratko bivanje nepočitnih treh dni v Ljubljani mi je dalo izdatno priliko, da se v stalnem neprestanem stiku z vsemi sloji uverim, da se slovenski del našega naroda nič manje ne oklepa narodnega ujedinjenja kakor dva dela. Razen Ljubljane sem

imel radostno priliko posetiti nekatere bližnja mesta in Maribor in povsodi se je po možnosti samo še poglobljati oni prvi divni utis. Prisrčne in tople manifestacije v Sloveniji so prodrlje naravnost v moje srce in bodo tudi ostale nezbrisane v mojem srcu. Obžalujem, da moram zapustiti to krasno zemljo in ta krepi rodoljubni narod slovenski, ostavljam te kraje s čvrsto željo, da mi bo dana prilika, da zopet in često posetim moje drage Slovence.«

28. junija.

Kako lepo praznična je bila Ljubljana! Nadelo smo jej nakit, prilegel se jej je, nato pa so prišle množice, ki so dale življenja in slavnostnega vrvenja, da sta se združili zumanja in notranja lepota našega mesta. Začelo je govoriti srce. In govorilo je iskreno. Prišel je končno slavnostni dan, da je stopil na naša tla domači vladar, ki je izšel iz našega jugoslovanskega rodu. Naše srce je dalo živoga izraza svoji neizmerni radosti, in kar je prišlo iz našega srca, je seglo globoko v srce mladega našega princa. Vse njegove besede, vse vedenje kaže, kako srečnega se čuti v beli Ljubljani sredi slovenskega rodu. Tako pač je, da smo vzljubili njega in on je vzljubil nas. Zagorel, simpatičen mladenič, vitke postave stoji pred nami. Resnost je zarisana v njegovo lice in trpke izkušnje v strašni vojni so pustile svoje sledove na njem, kjer pa danes prevladuje radost in srčna ginja. Razne slike so gledali naši ljudje, ali kaj slike, te pogostoma lažejo, živga treba videti človeka, potem se ga sodi. In množice so rekale: Čvrst, mlad mož, prikupljive zunanosti je naš Aleksander. Za simpatično zunanostjo biva plemenita duša, ki se je že tolikokrat pojavila in se pojavlja tudi sedaj na trumfalnem pohodu po Sloveniji. Ne pretiravamo, ne laskamo se, samo golo istino govorimo, ako rečemo, da mladi Aleksander išče in želi sreče Jugoslaviji in njenim prebivalcem. Državo hočemo imeti tako, da bo skrbela za vse sloje kolikor mogoče najbolje. Vsi sloji pa morajo delovati v svrhu svojega in občnega blagostanja in iz takega delo-

vania ob pravem razumevanju razmer s strani vlade se mora roditi blagor. Ne bomo dosegli raja, ali po povsem vzdržljivih razmerah stremimo. Regent kaže vedno odkrito svojo voljo, da hoče imeti v Jugoslaviji srečen in zadovoljen narod. Le delajmo z njim v to smer.

Naša srca čutijo, da želi nam on vse najbolje, da se mora razviti Jugoslavija v državo, ki bo zbog svoje notranje trdnosti s srečnim prebivalstvom imponovala svetu. Tako bo, ker tako mora biti. Zato pa, ker smo prepričani o tem, so nast slavnostni dnevi lepi, da lepši ne morejo biti. Oddahnili smo se takrat, ko je padla z nas habsburška mra, radujemo se danes svobodni ob strani našega kraljeviča, pripravljeni zgraditi mogočno Jugoslavijo. Tako mora biti, da bo stala v svetu neomajna, obsegati pa mora vse, kar je naše. Naše vzradočeno ljudstvo si te dni ponavlja regentove besede, da niti pidi naše zemlje ne pustimo tujcu. Globoko si je zapomnilo naše ljudstvo te njegove besede, ki se bodo uresničile. Ako ne danes, pa čez čas napoči dan rešitve neodrešenemu delu naše domovine. Sredi tolikega našega slavlja hodi bolečega srca samo Primorec. Tudi druge zaboli to sredi poljočega radovanja. Ali že navedene regentove besede kažejo jasnost za našo bodočnost in glasno nam govori poljub regenta primorski deklici, to je bil poljub neodrešeni domovini. Ne, ne, naše slavlje mora biti popolno, domovina cela. Le postavimo si pred oči dejstvo, da je regentov obisk po Hrvatski in Sloveniji izrednega pomena in se pokaže sila tega trumfalnega pohoda morda že v bližnji bodočnosti.

Triumfalni regentov pohod po Gorenjskem

Vojaška parada.

V ponedeljek, na Vidov dan, ko se srbski naši bratje spominjajo velike kosovske tragedije, je bila veličastna vojaška parada. Že v zgodnjih jutranjih urah so garda in garnizijske čete zasedle v polni vojni opremljenosti cestni prostor Bleiweisova - Gosposvetska cesta do kavarnice Evropa na Dunajski cesti.

Pred vladno palačo je ob 8. uri zasedel regent čilega konja rjavca ter v lahni diru zadržal proti čelnim četam gardne konjenice, vso pot viharno pozdravljen od tam zbranega občinstva Čete so bile sledeče raz-

vrščene: trije eskadroni konjenice, 180 mož pod poveljstvom podpolkovnika Vukovića, gardni pehotni polk s štirimi bataljoni in polkovno zastavo pod poveljstvom polkovnika Radičevića, nato v Ljubljani garnizirajoče čete dravske divizije, pešpolk št. 40, strojni oddelek in artiljerijski polk.

Regent Aleksander je jahajoč nazdravil trdno in krepko kot planinski velikan stoječe čete: »Pomozi Bog, junaki! Iz krepkih grl junakov je zadonel »Bog Ti pomogo!«

Po končani reviziji je bil defilé čet na trgu pred Slovom. Defilé je otvorila konjenica s 13 fantaristi.

Ljubljana, 28. junija.

Vidov dan! Najzlokobnejši dan, kolikor jih pozna zgodovina našega jugoslovanskega naroda, dan Kosova, ko je padlo carstvo carja Dušana, dan, ki je bil začetek tristoletnega robstva brez utehe, brez pomoči. Vidov dan, ki se je v svoji ali sreči ob-

novil stoletnikrat, dokler ni pred šestimi kratimi, a za vse nas, ki smo jih doživljali in preživljali, tako dolgi, tako mukotrpni leti, izbruhnil gujev toliko mučenega in trpinčenega naroda, ki je do temeljev pretresel zgradbo ječe, v kateri je ječal naš narod, uklenjen od tujca v sužnje vo-

rige, ne da bi smel upati odrešenja, ne da bi smel pričakovati odrešenika. Ali vendar je prišel odrešenik, vendar je napravil našemu narodu dan odrešenja!

Ze pred letom dni je naš narod praznoval Vidov dan, odrešen, osvobojen, ujedinjen, a sedaj, ko se je obnovilo leto in dan, je prišel tudi med slovenski del našega naroda njegov odrešenik in osvoboditelj, in njegov pot po naših tleh je bila pot zmago-slavlja, pot triumfatorja, postlana z raznim cvetjem narodove hvaležnosti, spoštovanja in ljubezni. Najprej Ljubljana, potem pa naša Gorenjska, vsa od ravnega ljubljanskega polja, pa tja gori do nebotičnih prvkov naših planin in bisera naše ožje domovine, do našega čarokrasnega Bleda. Drugi, letošnji Vidov dan, praznovan v svobodi, je bil za našo Gorenjsko narodni praznik, kakor ga ni še doživela.

Prihajali so med naš narod tuji mogotci, ki so se mu narinili za gos-pode in vladarje, prihajali so medeni govoreči mu tuje besede, prihajali v sencí bajonetov, boječ se narodove izsiljene »zvestobe« in »vdanosti« in deleč mu zlat denar za to, ker je on suženj, poljubljaj njihovo roko, s katero so vihrti bič nad njim. Ljubezni niso sejali in zato je tudi niso želi. Sedaj pa je prišel med naš narod ti-sti, ki ga je rešil tujega robstva, prišel je medeni, sam sin tega naroda, in mu govoril v jeziku, ki mu ga je mati govorila v zibel, prišel je in ni mu delil zlatega denarja, temveč mu dal, brat bratu, vso iskreno ljubezen svojega zlatega srca: naš narod ga je vzljubil v hipu iz dna svoje duše.

Pot prestolonaslednika regenta po naši Gorenjski je bila zmago-slavlje ljubezni vladarja do naroda, ljubavi naroda do vladarja.

Odhod iz Ljubljane. — Po ljubljanskem in soriskem polju.

Dasiravno je bil odhod prestolonaslednika regenta na Gorenjsko do-ločen na precej zgodnjem uro in se je celo spored izleta izpremenil toliko, da se je odšlo iz Ljubljane skoraj pol ure bolj zgodaj kot je bilo prvotno določeno, je vendar že čakala pred vladno palačo na Bleiweisovi cesti velikanska množica, ki je z navdušeni vzkliki pozdravljala regenta, ko se je ob zvokih himne »Bože pravde« pojavil na pragu vladne palače. Raz-povrstili so se avtomobili — bilo jih je okoli 20 — v kolono, ki je ob ved-no se ponavljajočih pozdravnih vzkli-kih krenila po Bleiweisovi cesti, na-mo Narodnega doma na Dunajsko cesto in potem po Gosposvetski cesti proti Gorenjski.

Ze v Šiški, vsepovsod najslaves-neje okrašeni, je ljudstvo najiskre-neje pozdravljalo vladarja, ki se je vozil v drugem avtomobilu, ob strani mu predsednik dež. vlade g. dr. Brejc. Za tem avtomobilom so se vo-zili ministrski predsednik dr. Vesnić z ostalimi ministri, generaliteta in drugo spremstvo. Prvi slovesni spre-jem je bil v St. Vidu, kjer je stala pred slavalokom ob obeh straneh ce-ste šolska mladina, gojenstvo škof-ovih zavodov s svojim učiteljskim zborom, Sokoli, Sokolice, Orli in Orlice, sokolski in orlovski naračaji, požarna bramba in velika množica drugega prebivalstva. Ob navduše-nem vzklikanju ljudstva je regent iz-stopil. Po kratkih pozdravnih nago-vorih, na katere se je zahvalil naj-ljubeznejše, si je dal predstaviti nekatere vaše in druge veljake, na-kar se je vožnja nadaljevala. Ljud-stvo je bilo vidno ginjeno vsled re-gentove tako očito nepriljubljene lu-domilosti.

Skozi Medvode, ki so bile vse v zastavah, je krenila povorka na sor-ško polje. Vožnja v prijetno hladnem jutru po ravni cesti, ki jo je prejšnji večer dobobra izpral majhen naliv, da ni bilo niti najmanjšega prahu, je bila pravi užitek. Le žal, da je precej gosta megla zakrivala sive glave go-renjskih gorskih velikano od skal-nate pleše Orlovčeve v Kamniških planinah pa do širokoplečega očaka Stola. V brzem diru je šlo dalje sko-zi vasiče, okrašene z zastavicami in zelenjem, dokler se na oni strani sav-ske zaseke ni pokazal visoki stolp naše gorenjske prestolnice, po šega-vem narodnem reku »črnega« Kra-nja, ki pa je pokazal ob tej priliki, da mu gre v resnici vse drug pri-devek.

Sprejem v Kranju.

Da se približuje avtomobilska povorka, je naznanilo Kranjec zvo-nenje s šmartinskih zvonov in pa strel iz topičev na Gašpetu, kjer je na vrhu klanca pozdravila regenta šolska mladina iz bližnjih vasi. Ker je bil prihod bolj zgodaj, kot je bilo prvotno določeno, so avtomobili po klan-cu nizzol in na mostu prehiteli velike množice ljudstva iz okolice, ki je hitelo v mesto k sprejemu. Kranj-sam se je odel v najslavesnejšo praz-nično odejo. Hiša do hiše vse v za-stavah in zelenju, od Zvezde pa vse doli po trgu pa ljudi, da se je kar tr-lo. Menda je ni bilo vasi daleč na-okoli, ki bi ne bila poslala k pozdra-vu vsega, kar je le moglo od doma. Avtomobili so se ustavili ob vrodu na trg, kjer se je nudil očem narav-nost čaroben pogled na pestro mno-žico, ki je do zadnjega prostorača napolnila trg, tako da je ostala po sredi le ozka gaž, po kateri je regent stopal peš do mestne hiše. Tu ga je v krogu mestnih očetov pozdravil mestni župan Polak z naslednjim nagovorom:

Visočanstvo!

Radost vlada danes v našem me-stu in narod je prihitel iz okolice, da vidi in pozdravi našega prvega na-rodnega vladarja, meni je pa dana častna naloga, da Vaše Visočanstvo pozdravim v imenu našega mesta in tukaj zastopanih občin našega okraja.

Vsi tukaj zbrani želimo, da bi bi-lo Vašemu Visočanstvu prisojeno dolgo vrsto let srečno in mirno vla-dati močno in složno Jugoslavijo. V tem smislu zaključim: Bog nam ohrani mnogo let naše Visočanstvo kralja Petra in naše Visočanstvo prestolo-naslednika Aleksandra!

Živjelo! Živjelo! Živjelo!

Nato sta nagovorila regenta še gimnazijski ravnatelj Fajdiga in pa narodni zastopnik Brodar, le-ta v imenu kmetskega prebivalstva kranj-skega okraja. Regent se je ljubezni-vo zahvalil na pozdravih in vprašal g. Brodarja, kako je z letino. Dal si je predstaviti še druge veljake, med njimi tudi vladnega svetnika v p. De-telo. Nato se je obrnil k ženstvu v narodni noši, ki je v živobarvnem polukrogu obdajalo sprejemni pro-stor. Tu mu je voditeljica dekliške šole gđca. Miklavčičeva, izročila šopek planinskih cvetic, nakar je sle-dil prizor, ki nepozabno ostane v spominu vsakomur, ki ga je videl. Ženstvo v narodni noši se je vsako okoli regenta, in tako je ta skupina čisto po domače kramljuje korakala dalje po trgu do cerkve. Navdušenje množice, videč, kako ima med seboj vladarja, ki ga je sa-ma prisrčnost, je naravnost prekipe-valo, ali vendar: red je ostal vzoren, špalir, ki so ga tvorili Sokoli in Orli, je ostal na svojem mestu. Priponi-

mo naj tu, da so čitalniški pevci na odru sredi trga res izborni zapeli ne-kaj zborov. V spremstvu dekana Koblarja si je regent še ogledal žup-no cerkev, enega najlepših spomeni-kov cerkvene stavbne umetnosti na naših tleh, in potem sedel zopet v avtomobil. Ob nepopisnem vzhče-nju od radosti in veselja razigrane množice, navdušenih klicih šolske mladine: »živjo naš vladar!«, ob zvonjenju zvonov in zvokih godbe se je začela pomikati povorka. Ženstvo je regentov voz kar zasuti hotelo s cvetjem. Nekaj pa je bilo, kar je ko-likortoliko grenkobe vhlvalo v vso to prekipevajočo radost: sredi med množico se je na črno obrobjeni de-ski čital napis: Gosposvetsko polje!

Ta je prošnja do vladarja, naj se spominja našega slovenskega Koso-vega polja, ki še čaka — osvete!

Na Bledu.

Mimo »Udnega boršta«, ki je se-daj prvič zopet po več kot tisoč letih videl svojega pravega »vojvodo«, je privozila avtomobilska kolona do prijazne vasiče Nakla, kjer je med drugim domačim prebivalstvom po-zdravil regenta eden naših najzasluž-nejših kulturnih delavcev, mmsgr. To-mo Zupan. Prisrčno je stisnil re-gent roko belolasemu starčku na njegove besede: »Visočanstvo! Pri-jateljstvo nismo imeli, sedaj jih bomo imeli!« — in ga vprašal po njegovih letih. Pošal si je je monsignor in de-jal: »Malo težko je povedati, ali 80 jih imam.« Šolska madina je zapo-la »Lepo našo domovino« in vovozil so krenili dalje. Pri »Franku« v Pod-brežjah so se ustavili. Tu je pozdra-vil prestolonaslednika g. Pavlin ml., stari kmetski očanec Anton Keršič pa mu je ponudil kruha in soli. Re-gent je izpregovoril tudi z župnikom Andrašičem in g. Pavlinom st. in za slovo poljubil malo Mirico, hčerko Alojzija Pretnarja. Radovljčani so pozdravili regenta pred krasno ozaljšanim Gasilskim domom, kjer ga je nagovoril mestni župan. Posredi med bujnim zelenjem in mlaji, plapolajoči-mi trobojnicami so se porazvrstili tu poleg šolske mladine Sokoli, Orli in gasilci in številno drugo občinstvo, ki se je vsem čitalo v radostnih obra-zih, kako srčno jih veselijo, da morejo pozdraviti v svoji sredi osvobodite-lja naroda.

Skozi Lesce je vozila povorka, ne da bi se bila ustavila, vendar pa za to pozdravi, ki so se čuli tu iz ust šolske mladine in ostalega prebiva-lstva, niso bili nič manj prisrčni. On-stran savskega mostu je pričakoval regentovega prihoda blejski Sokol na konjih, ki je spremljal regentov voz kot častna straža do Bleda.

Cim bliže so prihajali vovozil Bledu, tem očitneje se je pokazalo, da Bled hoče prekositi vse, kar je dotlej nudila Slovenija svojemu vla-darju. In res: krasota, ki je v svoji prešerni bogatosti okitila z njo na-rava ta kotiček naše zemlje, je že sama po sebi neprekosljiva, in naši Blejci so še dodali in dodali, toda tako naravno plemenito, da je člo-vek moral biti očaran. Z vrha klan-ca tja doli do jezera kakor da bi bil položil kdo po obeh straneh ceste pestrobojno preprogo: Sokoli, So-kolice, Orli, Orlice, sokolski in or-lovski naračaji, planinci, planinke, deklice s tamburicami, šolska mla-dina z nebrojnimi zastavicami, ga-silna in druga društva z zastavami, potem pa dve nepregledni vrsti žen-stva v narodnih nošah: gorenjskih, zilanskih in roženskih. Vsenaokoli pa vsaka vila do razkošnosti okraše-na z zastavami, cvetjem in zelenjem. Nepopisno lep pogled! In to narav-

šnje, s katerim je vsa ta ogromna množica pozdravljala regenta, ta srčna radost, ki je žarela iz oči, iz lic vseh, ti vzkliki! Koga ne bi naravnost omamila vsa ta lepota!

Pozdravni nagovori.

Povorka voz je krenila po poti okoli jezera v smeri proti Petranu. Vseposod zastava pri zastavi, vseposod najpriskrnejši pozdravi. Pred Zdraviliškim domom so se vozovi ustavili. Regent je stopil z voza in tu ga je nagovoril blejski župan Ivan Rus tako - le:

»Vaše kraljevsko Visočanstvo! Gorenjska stran Slovenije, katero je Bog tako bogato oblagodil s bliseri naravne lepote, danes slovesno obhaja svoj praznik Vašega prvega prihoda. Vsi župani, kot zastopniki ljudstva, ki biva v teh lepih krajih, vsa načelstva društev in korporacij so radostno prihiteli danes na Bled ter se čutijo srečne, da Vam morejo izraziti svojo globoko in verno vdanost. Vsemogočni Vas vodi in ohrani dolgo vrsto let v srečo in prosperi verno Vam vdanega slovenskega naroda ter Vam podeli zmago nad vsemi sovragi naše mile jugoslovenske domovine. Slava, slava, slava!«

Po tem pozdravu, kateremu se je ljudstvo priključilo z viharimi kllici: »Živio Aleksander!« - je regent šel peš dalje in vsa ogromna množica z njim. Medpotoma se je ustavil pri odposlanstvu koroških Slovencev z Roža. Tu ga je nagovoril šentjakovski župan Maier, rekoč:

Vaša kraljevska Visokost! Prezvišeni gospod prestolonaslednik in regent!

Čast mi je, pokloniti se Vaši kraljevski Visokosti kot zastopnik koroških županov iz onega ozemlja na naši severni meji, ki ga je šele pred par meseci mnogi osvobodili srbsko junaštvo iz tisočletnega robstva in suženjstva.

Pozdravljamo Vašo kraljevsko Visokost kot predstavnika one državne sile, ki nas je osvobodila, z izrazom iskrene vdanosti in srčne hvaležnosti, ki jo hočemo izkazati z dejanjem o priliki bližajočega se plebiscita.

In ko bo naša usoda končno ugotovljena določena, ko bomo tudi mi ujedineni v mogočnem kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev, takrat, upamo, da bomo mogli pozdraviti Vašo kraljevsko Visočanstvo na staroslavni koroški zemlji, da zadoni iz tisoč gori, iz enoglasne navdušenosti današnji naš klic: »Njegova kraljevska Visokost, naš rešitelj in regent, živio, živio, živio!«

Regent si je dal nato predstaviti Korošce, med njimi vladnega svetnika dr. Ferjančiča iz Boroveli, logoveškega župana Šalerja, Borovnička iz Boroveli, Prosekarja z Plešivca in druge, potem dvornega svetnika Ferjančiča, dr. Mirka Trillerja kot zastopnika Sokolstva, zastopnike duhovščine, dr. Gustava Gregorina, župane iz okolice, poslanca Shlegla in končno zastopnika vojnih prostovoljcev, Milana Kolarja. Ob potu so mu lovci razkazali razno lovsko blago. Ko se je potem zopet nekoliko zaustavila povorka, je nagovoril regenta koroški poslanec Grafenauer, izražajoč mu vdanost koroških Slovencev in priporočajoč mu, da naj se spominja tudi tistih koroških Slovencev, katere so že ločili od ostalih in jih priključili tujemu gospodstvu.

Pripomnimo naj tu, da je iz Koroške prihitelo pozdravljati regenta več sto ljudi. Silno radi bi bili prišli tudi z one strani, iz beljaškega okraja, kjer so že priključeni Avstriji. Vas Brnca je skoraj vsa hotela na Bled, toda avstrijski orožniki so ljudi zajeli in jih odgnali nazaj domov.

Le počasi, spremljan od vse velikanske množice in razgovarjajoč se sedaj s tem, sedaj z onim, je mogel regent potem do Malnarjevega hotela, kjer se je vršil takoj po prihodu obed.

Na jezeru.

Po končanem obedu so povabili regenta na jezero, kjer ga je čakal lepo okrašen čoln. V mnogobrojnem spremstvu drugih čolnov se je vozil do otoka. Pogled na to brodovje, s katerega je odmevalo veselo petje, vzklikanje in vriskanje, je bil tako diven, da ga ni mogoče popisati. Naravnost očaran pa je moral biti vsakdo, ki je videl sliko, ki se je nudila očem na stopnicah k cerkvi na otoku. Tu se je postavila šolska mladina s svojimi zastavicami, in bilo je videti, kakor da ta živa, z zastavicami in cvetjem mahajoča in vzklikajoča stena vzrašča naravnost iz lahno valujoče jezerske gladine. — Regent je stopil v cerkev in tu po starodavnem običaju potegnil za vrvi pri zvonu, za katerega je naše ljudstvo prepričano, da se človeku izpolni prav gotovo tisto, kar si želi med zvonjenjem. Ali so pač tedaj, ko

je zapel zvon, ugibali vsi tisti, ki so ga čuli, kaj neki si je želel Aleksander, ko je pozvonil?

Dočim je regent stopil v čoln pred Malnarjem, se je na povratku izkrcal pri Petranu. Spremljala ga je tudi na tej vožnji vsa množica čolnov, ki ga je spremljala na vožnji do otoka. Bilo je okoli 15., ko je stopil potem v avtomobil. Viharni pozdravi so mu zadoneli v slovo iz tisočglave množice, ali vsakemu posamezniku med množico je bilo videti, kako bi mu bilo najljubše, da bi sploh ne odhajal, da naj bi kar ostal med njimi, a ravnotako je bilo tudi regentu samemu, kakor tudi njegovemu spremstvu, očitno žal, da se mu je bilo treba tako hitro ločiti od te dobrote našega ljudstva. Če bi bili Blejci zvonili na otoku, bi bil tokrat vsakdo med njimi prav gotovo želel samo eno: da bi regent prišel zopet in zopet na Bled, toda ne le za par uric, temveč vsaj za kak mesec! Morda se jim ta želja izpolni tudi brez zvonjenja.

V Tržiču.

Z Bleda se je regent s svojim spremstvom odpeljal preko Begunji proti Tržiču. Na tej vožnji tja pod gorami se je mogel zopet prepričati, da v našem ljudstvu nikjer ni razlike v spoštovanju in hvaležnosti do njegovega osvoboditelja. Vsaka podgorjska vasica ga je pozdravljala z enakim oduševljenjem, povsod so mu doneli v pozdrav zvonovi, povsod so grmeli topiči, in ni je bilo tudi najrevnejše hišice, s katere bi mu ne bila pripovedovala naša zastava, večja ali manjša, da biva v njej rod našega srčno mu vdanega jugoslovenskega rodu. V Begunjah je regent dal ustaviti pred žensko kaznilnico in si je od kaznilničnega ravnatelja dal podrobno pojasniti razmere v kaznilnici. Zlasti ga je zanimalo, zaradi kakšnih zločinov so bile obsojene jetnice.

V Tržič je prispel regent nekoliko pred 16. Trg je bil okrašen kar najokusneje z zastavami in zelenjem. Na visokem slavaloku, s sliko kralja Petra na sredi, se je čital napis: »Za bodočnost lepšo ni nam skrb, kar sta z nami brata Hrvat, Srb.« Prvi pozdrav je izrekel regentu trški župan z nastopnim govorom:

Industrijski kraj Tržič je srečen, da more pozdraviti svojega prvega narodnega vladarja. Starodavni Tržič, ki je eden največjih industrijskih središč države, zre s polnim zaupanjem v bodočnost, ker je prepričan, da se bo pod modro vladavo Vašega kraljevskega Visočanstva, industrija in obrt razvila do največje popolnosti. Celokupno prebivalstvo se Vaši kraljevi Visokosti radostno klanja in kliče iz polnega srca: Bog živi kralja Petra in Vaše Visočanstvo!

Nato pa so ga pozdravili tamonjski pevci s himno »Bože pravde«. Gdč. Ana Globočnikova in ga. Malči Jelenčeva sta mu ponudili kruha in soli, šolska mladina pa mu je podala lep šopek cvetlic. Ko si je dal predstaviti trške veljake in predstavitelje raznih društev ter je izpregovoril nekoliko najprijaznejših besed z bivšimi prostovoljci Udejem, Kerncem in Peharcem, so mu pevci zapeli še eno pesem, nakar se je poslovil. Kakor je bil prisrčen sprejem, je bilo enako tudi slovo. Regent si je nato z vsem spremstvom še ogledal Kozinovo tvornico za čevlje. Uredba tvornice ga je očividno zelo zanimala. Po majhnem okrepčilu v lastnikovi zasebni prostorih, je stopil še mimogrede v predilnico, potem pa je avtomobilsko povorka krenila

proti Ljubljani.

Kakor ob radovljiški, so bile tudi ob trški cesti vse vasi lepo okrašene in vseposod je ljudstvo pozdravljalo regenta kar najpriskrnejše. Za hip se je ustavil samo v Spodnjih Dupljah, kjer se je dogodil tale ljubki dogodek. Mlada kmetska mati v narodni noši je držala v naročju morda triletnega otroka. Regentu, velikemu prijatelju mladine, je bil otrok tako všeč, da ga je vzel materi z naročja, stisnil k sebi in potem poljubil. Na vse navzoče je napravila ta ljudomilost kar najgloblji vtisk.

V Kranju in dalje proti Ljubljani je ljudstvo povsod zopet pričakalo regentovega povratka, da ga ponovno pozdravi v zadnje slovo. V Ljubljano je dospel okoli 18., še pravočasno, da je prisostvoval vsaj za ključnim točkam javne telovadbe ljubljanskega Sokola.

Da zaključimo z besedami, ki smo jih izrekli v začetku: Regentov poset naše Gorenjske je bil v resnici pravo zmagoslavje, ali te zmagoslavne poti med našim narodom mu ni pripravil vladarski slaj in ne na smaj, so kačjoča moč navdušenja.

oblastnika, pač pa dejstvo, da naš narod vidi in spoštuje v njem svojega osvoboditelja, in pa tista njegova nenarejena, neprisliljena, res iz srca prihajajoča ljubeznivost, ki si je mahoma osvojila srca vseh. Gorenjska danes z vsem navdušenjem prisega na svojega Aleksandra in ne želi ničesar drugega, kot da jo čim prej zopet osreči s svojim posetom. Letošnji Vidov dan bi se ne bil mogel praznovati dostojneje, slovesneje, veličastneje!

Dan Sokolov.

Na prostoru, kjer se vrše navadno sportne prireditve, se je zbrala v ponedeljek ob 17. uri ljubljanski Sokolstvo, to pot ne samo z namenom, da poda svojim starim prijateljem račun o svojem napredovanju, marveč da pokaže, kaj zmore jeklena disciplina, vztrajnost in zavvednost, in da pokaže to v prvi vrsti svojemu ljubljanskemu bratu, prestolonasledniku naše domovine in regentu Aleksandru. Telovadno društvo »Sokol« v Ljubljani je bilo za ta dan izbralo telovadne skladbe, ki so imele namen, pokazati regentu estetično lepe kombinacije in obenem izurjenost telesa in disciplino duha. Vaje, izvedeni nekatere uvodne, so po svoji večini simbolizirale bodisi očiščnost v borbi za domovino, kakor v »Napreju«, bodisi da so v simbolu izražale učinke domovinske ljubezni, kakor v »Marsallais«, simbolizirale pa tudi željo človeštva, da se dvigne iz lastne moči v zrak, v drznem poletu pod oblake, a kako ga zemeljska peznost priklepa na grudo. Obe prvi, tu omenjeni skladbi je izvajalo članstvo, zadnjo članice. Eleganca in točnost sta očarala vse gledalstvo, najbolj njega, kateremu je bila prireditelj namenjena.

Avtomobil so se vračali z Bleda in Tržiča in vozilo Aleksandra se je obrnilo z Gosposvetske ceste na telovadišče. Ob vhodu na telovadni prostor je čakal regenta v spremstvu načelnikstva Slovenske Sokolske Zveze in Sokola Ljubljane predsednik starešinstva Sokolskega Saveza SHS dr. Oražen. Stara častitljiva zastava Sokola je vztrepetala in se poklonila osvoboditelju domovine, ki je izpolnil, kar je bila na dnu duše skrita želja onih, ki so zabijali žebelje v njen drog. Ko je stopil regent na vežbališče, je zadonela, svirana od godbe Dravske divizije pod kapelnikom dr. Čerinom, kraljevska himna, starešina Sokolskega Saveza SHS dr. Oražen pa ga je pozdravil v srbskem jeziku z besedami:

Kraljevo Visočanstvo! Pozdravljam Vas v imenu Sokolskega Saveza SHS najpriskrnejše, zlasti pa v imenu 20.000 Sokolov Slovencev. Ne nudim Vam kruha in soli, a nudim Vam naša srca, naše duše in naše čvrste roke. Kraljevič Aleksander! Kadar Vam jih bo potreba, pozovite nas in mi se bomo z radostnim srcem odzvali. Kraljevič Aleksander, Zdravo!

Bučno pozdravljanje se je razleglo po vsem telovadišču, ko so zadoneli prvi pozdravni klci Sokolov, nakar je prestolonaslednik regent v kratkih besedah izrekel starešini Sokolskega Saveza SHS dr. Oražnu zahvalo za pozdrav ter naglašal izrečno: »Bodite uverjeni, da sem jaz vedno računal na Sokolstvo.«

Med telovadbo se je regent opetovano zelo laskavo izrazil o vsem, kar so mu nudili telovadci in telovadke krasnih prizorov. Ni bilo točke, ki bi je ne bil spremljal z napeto pozornostjo in kateri ne bi bil obenem završku dal izraza svojih zadovoljnosti. Zlasti prisrčno se je smehljaj najmlajšim Sokolcem, ki so že s tako resnostjo in s takim navdušenjem ter obenem s tako strogo izvajale za nje težavne vaje. Občudoval je vratolomne vaje vaditeljev, izvajane z eleganco in kljub svoji težavnosti neprisliljeno. Izražal se je opetovano z vsem priznanjem o preciznem izvajanju vaj članov in članice, ženskega in moškega naraščaja ter sploh naglašal svojo največjo zadovoljnost, kar je vse zbrano občinstvo tudi imelo priliko opazovati ves čas njegovega poseta.

Z velikim vznichenjem je regent opazoval vratolomne vaje na drogu, katere so izvajali Sokoli: Peter Šumi, Janez Gostič, Milče Kuščar, Milče Rovar, Slavko Simončič, Vlado Simončič in Stefan Kokač. Napram predsedniku se je izražal: »To je precizno! To je perfektno! Redko se kaj takega vidi!«

Sole ko je defiliralo članstvo, članice, moški in ženski naraščaj, moška in ženska deca, je prestolonaslednik zapustil s svojim spremstvom telovadni prostor, izražajoč starešini Sokolskega Saveza dr. Oražnu svojo zahvalo ter mu naročajoč, da sprejme to zahvalo članstvu, naraščaju in davi obenem z njegovimi pozdravi: »Vrenil je, da še ni imel priložnosti videti take telovad-

be. Sokol naj deluje tudi naprej v tem smislu in izrečno je dostavil: Računam vedno na Sokolstvo.

Ob odhodu je regenta kratko in jedrnatu nagovoril vodnik javne telovadbe starost ljubljanskega Sokola in načelnik ljubljanske Sokolske župe dr. Viktor Murnik: Kraljevo Visočanstvo! V imenu najstarejšega sokolskega društva naše države, Vam izrekam najiskrenejšo zahvalo, da ste blagovolili posetiti njegovo današnje prireditev in si ogledati ono delo, s katerim Sokolstvo telesno, moralno in duševno krepi svoje članstvo za brambo in vsestransko povzdigo domovine. Živio kraljevič Aleksander! — Oromoviti klci so iznova zadoneli. Regent se je starosti zahvalil in mu podal roko.

Ob glušečem pozdravljanju je zapustil regent telovadni prostor, zastava se mu je poklonila in »Lepa naša domovina« je zapela pod nebo.

Po regentovem odhodu je starešina Sokolskega Saveza dr. Oražen sporočil zbranemu Sokolstvu regentovo zahvalo in njegove pozdrave, ter mu v imenu Saveza iskreno čestital na lepem uspehu, starosta Sokola Ljubljane dr. Murnik pa se je telovadcem zahvalil za njih trud in disciplino.

Regent se je mudil na telovadišču celo uro, kljub temu, da ga je ministrski predsednik dr. Vesnić opozoril, da je prekoračil čas, prvotno določen za ta obisk na skromne pol ure.

Koncertni večer.

V elegantno okrašen veliki dvorani hotela Union se je zbralo občinstvo, zastopajoč vse sloje našega ljudstva, da počasti prestolonaslednika zadnji večer, ko se mudi v našem mestu. Tisočem in tisočem se je morala odreči vstopnica, ker ni bilo dosti prostora, da bi mogli biti pri koncertu Glasbene Matice navzoči vsi oni, ki so želeli še enkrat videti regenta. Koncertna dvorana je za to slavnostno prireditev oblekla zeleno praznično obleko, z estrade nad odrom se je belila doprsna soha kralja Petra, obdana od osem zastav pevskih društev. Dragocene preproge so se menjavale z zelenim smrečjem. V tej dvorani svečanostno razpoloženo občinstvo, elegantne toalete druga poleg druge, zastopniki uradov in korporacij, društev, zastopniki vojaštva, skratka: vsi sloji prebivalstva v pestri edinosti.

Poi regenta na Štajersko.

V torek jutraj kmalu po šesti uri se je začelo občinstvo zbirati pred vladno palačo, ob Bleiweisovi, Aleksandrovi in Dunajski cesti. Vsak je hotel še enkrat videti in pozdraviti regenta, predno odpotuje iz bele Ljubljane na zeleno Štajersko. Tisoči in tisoči so tvorili špalir od vladne palače pa skoraj do Ježice. Z veseljem v očeh, da vidijo še enkrat svojega kraljeviča, obenem pa s tiho bridkostjo, ki je napolnjevala srca teh tisočev z mislijo, da zapuša regent za sedaj Ljubljano, so nestrno pričakovale množice trenutka, ko se pojavi kolona avtomobilov s prestolonaslednikom.

Točno ob osmih se je poslovil regent Aleksander od družine predsednika dr. Brejca in stopil ob viharini živio - kllici v svoj avtomobil. Godba je zaigrala kraljevsko himno »Bože pravde« in kolona avtomobilov se je začela premikati. Med navdušenim pozdravljenjem z »živio regent Aleksander! Na svidenje kraljevič!« je hitel regentov avtomobil med množico, ki se kar ni mogla sprijazniti z mislijo, da odhaja naš dragi Aleksander, ki je kakor vedno s prijaznim nasmehom odzdravljaj na vse strani. Za regentovim avtomobilom je hitela cela vrsta avtomobilov z regentovim spremstvom, ki ga je množica ravno tako navdušeno pozdravljala. Še dolgo so gledali ljubljancani za hitečo kolono, ki jim je odpeljala mladega kraljeviča.

Prestolonaslednikova pot na sever naš domovine je bila pravi triumf. Od Ljubljane do Maribora ni bilo ob celi dolgi poti niti ene hiše, ki ne bi bila kolikor največ mogoče slavnostno okrašena. Slavolok za slavolokom, eden lepši od drugega z napis: Živel naš osvoboditelj! Živio kraljevič Aleksander! Slava slavnemu sinu Petra Velikega! Živio naš kralj! itd. je pričal o veliki ljubezni našega ljudstva do svojega vladarja. Zastave in zastavice, državne in narodne, cvetje in zelenje, mlaji in okrašeni brzojavni drogovi, vse to je pričalo jasno, da prebiva na tej zemlji ljudstvo, ki se zaveda svoje svobode in da je to svobodo tudi vredno. Noben Habsburgovec ali katerikoli tuj vladar ne bi mogel doživeti, da bi ga naš narod sprejemal, pozdravljaj in čestil tako, kakor je sprejel in počastil svojega prvega domačega vladarja iz kraljevega hiše Karlovičev. Ta

Tako je prišla ura koncerta. Ze s svečanostno razsvetljeno ceste se je slišalo v dvorano mogočno vzklikanje občinstva, ki je valovilo naprej v dvorano skozi špalir Sokolov. V svojem običajnem spremstvu je stopil regent v dvorano med občinstvo, ki se je dvignilo s sedežev. Mogočni vzkliki »Živio« so zadoneli in z balkona se je vslo cvetje na njega. Sprejet in pozdravljen od predsednika Glasbene Matice dr. Vladimirja Ravniharja je zavzel prestolonaslednik - regent s spremstvom prostore pred odrom.

Prišel se je koncert — uveden od naše kraljevske himne. Ravnatelj Matej Hubad je zbral pod svojo taktilno glasovo »Orkestralnega društva Glasbene Matice« in mešanega zboru, da je s svojimi svečanimi akordi ne samo kot himna, marveč kot izbrana koncertna točka našega skladatelja učinkovala v čustvenem oziru ravno tako, kakor v glasbenem.

O koncertu samem govoriti bi bilo nepotrebno in neumestno. Poznamo prof. Jeraja in poznamo ravnatelja Hubada. Obe imeni nam jamčita, da je bil koncert dovršen in če navedemo vrh tega še, da sta se oba kapelnika izrazila po končanem koncertu zelo pohvalno in laskavo o godbenikih in pevkah ter pevcih, ter se jim iskreno zahvalila za trud, disciplino, pozornost in čustvenost, je to pohvala, ki mora navditi vse s ponosom tem bolj, ker se sklada popolnoma z vtiskom, ki ga je dobil od koncerta regent sam.

Po koncertu, ki se je končal z našo himno »Lepa naša domovina«, si je dal prestolonaslednik predstaviti ravnatelja Mateja Hubada in prof. Karla Jeraja, s katerima se je deli časa razgovarjal o koncertnih točkah ter o zborih. Izrazil je svoje veliko občudovanje nad krasno šolanim velikim zborom ter izrazil svojo zadovoljnost, naglašajoč, da so pesmi, ki jih je izvajala Glasbena Matica, čudovito krasne in da je petje zboru divno. Čestital je obema dirigentoma ter jim opetovano naročal, da naj sporočijo pevkam, pevcem in godbenikom njegovo iskreno zahvalo in zadovoljnost. Izrazil se je o koncertu: To so moji najlepši spomini. Z obema dirigentoma se je razgovarjal zelo pristrčno tudi o njihovem dosedanjem delovanju na glasbenem polju, ter nato s svojim spremstvom ob pol 24. uri odšel iz dvorane, spremljan od vznichenih vzklikov občinstva.

oduševljene ovacije, ki jih je narod prirejal regentu na potu iz Ljubljane v Maribor, so sijajne manifestacije državne misli, posebejbljene v prestolonasledniku Aleksandru.

Med grmenjem možnarjev in topičev, ki so se po tolikem času zopet oglasili, da proslavijo topot dogodek, kakršnega še niso nikdar proslavili, se je vozil regent Aleksander skozi naše vasi in trge, ki so v slavnostni opremi pričakovali prihod jugoslovenskega kraljeviča. Topiči so pokali, zvonovi zvonili, naš narod pa je pozdravljaj in obsipal s cvetjem svojega osvoboditelja. Staro in mlado, vse je proslavljalo na najslovesnejši način obisk ljubljene regenta. Žal, da se ni mogel ustaviti regent povsod, kjer mu je priredilo ljudstvo sprejem.

Na Ježici, Črnučah, v Domžalah, Lukovici, Krašnji do Vranskega, povsod je sprejemalo ljudstvo svojega vladarja z največjim veseljem, ki je prihajalo naravnost iz srca. Ravno tako dalje vse do Maribora. Zalec, kjer je regent izstopil, je bil ves v zastavah in zelenju. Regent se je pogovarjal z ljudstvom, ki ga je presrčno pozdravljalo. Vsa Savinjska dolina je proslavila pot prestolonaslednika najslovesneje. Če bi se hotela natančno popisati vsa pot iz Ljubljane do Maribora, bi bila to obširna knjiga, polna najodkritosrčnejših izrazov ljubezni našega naroda do dinastije in države.

Naše ljubko Celje se je sprejemilo kar čez noč v nekaj vrt. Roža pri roži, vse v cvetju in zelenju, vse v zastavah. Sprejem regenta v Celju je bil izredno domač in prisrčen. Nekaj posebnega je bilo, ko se je razgovarjal regent pred magistratom z zastopniki raznih oblasti, društev in zasebniki, ko je hodil med pozdravljajočo mladino, med Sokoli in našimi primor. beguncev, ki so mu izročili krasen šopek s črnimi trakovi.

Gerent celjske občine je pozdravil regenta z nastopnimi besedami: Vaša kraljevska Visokost! Srce nam Celjanom prekipeva udanosti, hvaležnosti in ponosa, ko se Vam prvemu narodnemu vladarju klanja starodavno mesto Celje.

Na teh, za nas Slovence zgodovinskih dneh Vam meščani celjski prisegamo večno zvestobo, ki je ne omaje nikak vihar.

V tem slavnostnem trenutku, ki smo ga dno dnem

Bog živi našega prvega slovan-
skega kralja Petra I!

Bog živi Njegovo kraljevsko Vi-
sokost našega junaškega prestolona-
slednika in regenta Aleksandra!

Živio! Živio! Živio!

Nadalje se je poklonila regentu
soprogica odvetnika dr. Kalana v ime-
nu velike skupine celjskega ženstva
v narodnih nošah. Prestolonaslednik
si je dal predstaviti mnogo navzoč-
nih. Med drugimi ste mu bili pred-
stavljeni tudi soproga in hčerka mi-
nistra dr. Kukovca. Celjska društva
z mnogobrojnimi zastavami so z na-
vdušenimi ovacijami pozdravljala
regenta, ko je pregledaval njihove
vrste. Nato je šel prestolonaslednik
s svojim spremstvom po Mestnem
trgu skozi gost špalir vzklikajočega
naroda. Po ginljivem slovesu je na to
nadaljeval med navdušenimi ovacijami
Celjanov svojo pot proti Mari-
boru.

Jugoslovanski kraljevič, obdan
od naše mladine, aklamiran od tiso-
čev celjskih Slovencev v še nedav-
no za nas tujem mestu! Boj, ki smo
ga bojevali dolga desetletja za našo
posest, je danes končan in naš vladar
se spreha med celjskimi Slovenci,
kakor brat med brati! Kdor je videl
vse to, temu ni treba, da bi se prepri-
čal kakor neverjetni Tomaž o jugo-
slovenstvu našega Celja. Obisk re-
genta v Celju je bila slovesna mani-
festacija Jugoslovenstva pod staro-
davnimi razvalinami celjskih grofov.

Vsi večji in manjši kraji, skozi
katere se je vozil regent proti Mari-
boru, so mu priredili sijajen sprejem.
Vojnik, Konjice, Slov. Bistrica in po-
vsod drugod: vse okrašeno, vse na-
vdušeno. Sokoli, društva, šolska mla-
dina, belo oblečene deklice, kmetjska
konjenica. V nobenem preje več ali
manj nemškutarskem kraju ni bilo
videti kakega upora s strani onih, ki
so trpeli pod nemškim jarmom, in
katerih narodna zavest je vsled
nemškega pritiska v Avstriji otpne-
la. Vse se je udeležilo svečanega
sprejema jugoslovenskega vladarja.

Malo po dvanaesti uri je došel
regent s svojim spremstvom v naš
Marihor. Na Tržaški cesti ob želez-
niškem tiru so pozdravili regenta na-
ši narodni železničarji s slavolokom
in godbo. Na velikem dravskem mo-
stu so tvorile špalir belo oblečene
deklice Ciril - Metodove šole in dru-
gih zavodov. Ves špalir je bil nekaj
izredno umetniškega. Na glavni de-
klic bele girlande, med girlandami
manjše deklice z zelenimi vencii. Ob
viharjih pozdravil se je pripeljal re-
gent na Glavni trg, kjer je bila zbra-
na ogromna množica mariborskih
Slovencev. Pred krasno ovenčanim
magistrom je pozdravil pod balda-
hinom regenta vladni komisar dr.
Leskovar z nastopnim govorom:

Kraljevo Visočanstvo!

Marihor, biser naše težko pri-
dobljene in sedaj trdne severne meje
prekipeva danes radosti, ko sme
iskreno pozdraviti in se klanjati vla-
darju ujedinjenega našega kralje-
stva.

Srečen, ponosen sem, ko v tem
trenotku zagotavljam Vašemu Viso-
čanstvu, da so srca mariborskega
prebivalstva hvaležnosti polna, ker
jim je mila usoda dodelila srečo vi-
deti Vaše Visočanstvo, da prisegajo
sedaj vsi sem došli nebrojni Slovenci
iz okrožja mariborskega, iz kmalu
svobodne Koroške in bogateja Prek-
murja trajno in trdno zvestobo Nje-
govemu Veličanstvu kralju Petru in
Vašemu Visočanstvu.

Sev. Slovenci pa hočemo ne samo
v besedah, temveč tudi v dejanjih
izkazati našo neomejeno hvaležnost
visoki dinastiji Karagorgijevičev, ki
je osvobodila naš rod in izpolnila
proroške besede našega pesnika
Gregorčiča:

Ne bo nas več tujčin teptal,
ne tlačil nas krvavo;
naš rod bo tu gospodoval,
naš jezik, naše pravo!
Pod streho našo tuji rod
naj gost nam bo, a ne gospod;
mi tu smo gospodarji
in Bog in naši kralji!

V tem imenu kličem v svetem,
globokem navdušenju: Živio kralj Pe-
ter, Živio Vaše kraljevsko Visočan-
stvo!

Regent se je presrečno zahvalil za
lep sprejem. »Glasbena Matica« je
zapela »Bože pravde«, soproga ge-
nerala Maistra pa je izročila kralje-
viču krasen šopek s trakovi in napi-
som v zlatih črkah: »Ti naš si Alek-
sander, in mi smo Tvoji.« Nato je šel
regent s svojim spremstvom na ma-
gistrat, kjer je sprejel razne deputa-
cije, med njimi zastopnike Prekmurja,
mariborskih Nemcev iz mariborske
evangeljske zveze. Zastopnik Prek-
murja je pozdravil prestolonasledni-
ka sledeče:

Kraljevska Visokost!

Več kot tisoč let smo trepetali
Slovenci v Prekmurju pod tujim
jarmom, a vse nakeane naših krutih
sopražnikov, nas niso mogla ugono-

biti. Trdno stojimo na zemlji, katero
so s krvavimi žuži obdelovali že na-
ši pradedje v korist nasilnega tuja-
kot zavedni Slovenci in zvesti držav-
ljani naše lepe Jugoslavije. Cut ne-
popisne hvaležnosti nas navdaja za
našega osvoboditelja in se ponižno
klanjam Vaši kraljevski Visokosti,
proseč za daljino blagohotno naklo-
njenost.

Po končanih deputacijah je sto-
pil prestolonaslednik regent na bal-
kon, se zahvalil za sprejem takole:
»Hvala Vam lepa, bratje Slovenci!
Živeli!« Večtisočglava množica je
prirejala kraljeviču navdušene ova-
cije, ki kar niso hotele prenehati.
Nato se je peljal regent s svojim
spremstvom po slavnostno okrašenih
ulicah do Narodnega doma. Povsod
ga je pozdravljalo ljudstvo z največ-
jim navdušenjem in veseljem. Med
slavnostnim obedom v Narodnem
domu je pel moški zbor mariborske
Glasbene Matice narodne pesmi, za
katere se je regent prijazno zahvalje-
val. Točno ob 3. popoldne je zapustil
prestolonaslednik Narodni dom med

špalirjem Sokolic in se odpeljal na
glavni kolodvor. Vso pot od Naro-
dnega doma do svečano okrašenega
kolodvora je pozdravljala narod svo-
jega osvoboditelja. Na peronu mu je
izročila primorska mladina šopek
cvetlic kot pozdrav neodrešenih brat-
rov in sester v našem Primorju. Ob
¼4. je odpeljal dvorni vlak kraljevi-
ča in njegovo spremstvo. Maribor-
sko občinstvo je pozdravljalo tako
na peronu, kakor ob železnici odha-
jajočega regenta z »Živio!« - klici.

Marihor, ki je še nedavno ječal
pod nemško silo, naš divni jugoslo-
venski Marihor, je sprejel svojega
vladarja kar najbolj slovesno. Še nik-
dar ni doživel Marihor takega dne-
va, kakor je bil obisk našega presto-
lonaslednika. Sleherno slovensko
srce je čutilo, da je prihod mladega
vladarja kakor slovesno pritisnjen
pečat na jugoslovenstvo našega Ma-
ribora. Neizbrisno ostane v spominu
vsakega obisk našega prvega na-
rodnega vladarja v najsevernejšem
mestu naše kraljevine.

VII. vsesokolski zlet v Pragi.

V Pragi, 23. junija 1920.

Priprave se zbira Sokolstvo v
svobodni zlati Pragi po tolikih letih
najkrutejše človeške borbe, v kateri
je zamrl sleherni čut do dolžnosti,
bratstva in ljubezni. Kot prvo dviga
ta prapor bratstva in ljubezni Sokol-
stvo, kličeč pod svoje okrilje vse, ki
so dobre volje in hočejo graditi novo
stavbo, v kateri se naj zbirajo delavci,
ki ne poznajo osebnih koristi, ki
jim je blagor naroda in domovine
predvsem na srcu. Pod največjimi po-
goji se je odločilo češko Sokolstvo
za prireditev vsesokolskega zleta.
Pomanjkanje hrane na Češkem, ne-
urejene notranje razmere, neugodni
zunanji politični položaj ter nešteto
drugih manjših neprilic je oviralo de-
lo in priprave in ponovno se je raz-
glasilo, da e zlet preložen oziroma ga
se ne vrši. Vlada sama je ponovno
opozarjala na težkoče, ki se zlasti
pojavljajo z ozirom na zunanje - po-
litični položaj ter skušala vplivati na
Sokolstvo, da se zlet preloži. Češko
Sokolstvo je resno vpoštevalo vse te
nasvete, računalo je z vsemi temu
težkočami, ni se pa dalo preplašiti v
svojih načrtih in z doslednim ne-
umornim delom vsega Sokolstva je
izvršilo delo, ki bode skozi desetletja
pričalo celemu svetu o zavednosti in
moralni moči Sokolstva, ki mu je da-
la ono sveto navdušenje, da je moglo
postaviti to velikansko stavbo sve-
bode.

Tista sila, ki je rušila temelje
stare vsegermanske Avstrije, se je
pokazala tudi sedaj v podrejeni moči.
Stari, izkušeni, neumorni sokolski
delavci in legionarji zajedno z naj-
mlajšimi borci za svobodo svojega
naroda, ki so komaj odložili svoje
bojno orožje so bili dan in noč na de-
lu, sto in sto nesebičnih, požrtvoval-
nih mož in žena je žrtvovalo vse svoj
prosti čas delu za narod in pozabilo
pri tem na one moreče eksistenčne
vsakdanje skrbi. Na obrazih teh de-
lavcev ni bilo videti otožnosti, obupa-
nja, iz njihovih ust ni bilo slišati
tožb in zabavlje - v slogi, bratstvu,
prepojeni vsi z edino mislijo, željo
koristiti svojemu narodu, so delali in
delali.

»Sletova kancelar« v Pragi je
podobna ogromni delavnici - veli-
kansko število sokolskih delavcev
vrši dan in noč težko delo - večina
brezplačno, uporabljajoč svoje pre-
pisane uradne dopuste za delo v so-
kolski pisarni. Sto in sto ljudi prihaja
dnevno po razne informacije itd. Ta-
ko, da je podobno posloplje, kjer se
nahaja centralna pisarna velikemu
čebelnjaku. Razven tega pa še ne-
broj manjših pisarn, ki so razstre-
sene po mestu in velika informacijska
pisarna na telovadišču.

Praga se je odela v praznično
obleko - vse ulice so v zastavah,
posamezne hiše okrašene, po ulicah
vlada navdušeno razpoloženje. Dva
dni že prihajajo razni gosti v Prago,
katere sprejema celokupno občinstvo
z navdušenjem. Sokolski reditelji
imajo dovolj opravila, z veseljem
smo zlasti opazovali naraščaj, ki z
vzorno disciplino opravlja razne re-
diteljske posle. Včeraj in danes so
prišli zastopniki mesta Pariza, Lon-
dona in Rima, dalje francoski in bel-
gijski gimnasti - v večjem številu.
Sprejem francoskih in belgijskih go-
stov je bil prirčen in občinstvo jih je
z velikanskim navdušenjem po-
zdravljalo.

Ravnatoko zastopnike franco-
ske, belgijske in angleške vlade. Za-
stopniki Rima in italijanske vlade so
bili sprejeti samo od zastopnikov
Prage in češke vlade. Sprejem je bil
povsem korekten toda hladen, občins-
tvo je bilo povsem mirno, samo le-
gionarji so pozdravljali svojega nek-
danjega poveljnika generala Grazzani-
ja. Sokolstvo se sprejema ni udele-
žilo. Poudarjati moramo pri tej pril-
iki, da češko Sokolstvo Italijanov ni

vabilo na zlet ter je odbilo prijavo
italijanskih gimnastov, ravnatoko
prijavo Bolgarov. Vse druge vesti so
neresnične in tendencijske. Pač pa
je vabila češka vlada - vse vlade,
in sicer vlade entente, nevtralne in
nasprotne tako tudi bolgarsko, nem-
ško in tudi poljsko. Češka vlada je
storila v tem oziru svojo dolžnost na-
pram vsem enako. Češko Sokolstvo
je pa držalo sveto besedo, katero je
dalo jugoslovenskemu, da Italijanov
ne zove na zlet. Danes se pripravljajo
Praga, da slavnostno sprejme jugo-
slovensko Sokolstvo. Včeraj je pri-
šla že deputacija mesta Ljubljane v
podžupan dr. Triller in svetnik Blei-
weis ter deputacija Sokolov iz Trsta
in Gorice. Sprejem te deputacije je
bil prirčen. Na kolodvoru jih je po-
zdravil starosta ČOS dr. Scheiner in
številno Sokolstvo, potem župan me-
sta Prage dr. Baxa, general Pelle,
ministrski predsednik Tusar in razni
drugi dostojanstveniki. Občinstvo
je našo delegacijo živahno pozdrav-
ljalo. Danes pride pa poseben vlak z
420 jugoslovenskimi Sokoli. Za spre-
jem vlada veliko navdušenje in veli-
ki plakati po mestu naznanjajo pri-
hod Jugoslovanov.

ITALIJANSKO - JUGOSLOVENSKI INCIDENT.

Praga, 25. junija.

Praga stoji popolnoma pod
vtisom sijajne in veličastne sokolske
svečanosti. Vedno dohajajo novi
gostje iz vseh evropskih držav. Ti-
sočglava množica valovi po okraše-
nih cestah. Danes dopoldne so jugo-
slovenski gostje ogledovali mesto
Prago. Ob pol 13. jih je predsednik
čeh - slovaške republike dr. Masa-
ryk uradno sprejel na Hradčanih.
Pri sprejemu so bili navzočni jugo-
slovenski poslanik v Pragi Hribar,
čeh - slovaški poslanik v Beogradu
Kalina, minister za trgovino dr. Ni-
nčič, minister za prosveto Svetozar
Pribečević, dalje zastopniki parla-
menta, jugoslovenskih pokrajinskih
vlad, mest, novinarjev, Sokolov in
različnih društev. Dr. Ninčič je po-
zdravil predsednika dr. Masaryka s
toplimi besedami in je poudarjal, da
se morajo prirčne vezi med jugoslo-
venskim in čeh - slovaškim nardo-
m v bodoče še ojačiti. Za to, kar
se je doslej vršilo, ima velike zaslu-
ge predsednik dr. Masaryk, ki je de-
loval ne le za svobodo čeh - slova-
škega, temveč tudi jugoslovenskega
naroda. Svoj govor je zaključil s tri-
kratnim vzklikom predsedniku dr.
Masaryku. Dr. Masaryk se je zahva-
lil v prirčnih besedah in je poudar-
jal, da je vedno, v Rimu, v Švici in
povsod deloval ne le za čeh - slo-
vaški, temveč tudi za jugoslovenski
narod. Jugoslovenski interesi mu
bodo vedno pri srcu. Nato je pred-
sednik dr. Masaryk priredil cerče, h
kateremu je bilo povabljenih kakih
60 oseb. Ob 16. je praški župan dr.
Baxa sprejemal v Obecnem domu za-
stopnike mest. Dr. Baxa je najprej
pozdravil tuje goste v francoščini,
nato pa zastopnike jugoslovenskih
mest v srbo - hrvaščini. Govorili so
različni zastopniki Francije, Anglije,
Belgije in drugih držav. Pri govoru
zastopnika iz mesta Rima je došlo do
incidenta. Ko je namreč italijanski
zastopnik v deklaratoričnih besed-
dah poudarjal, da se je Italija vedno
borila za svobodo vseh podjarmle-
nih narodov in da je držala svojo
besedo, da so se vsi narodi osvobo-
dili, kateri so to zaslužili, so jugoslo-
venski zastopniki demonstrativno in
korporativno zapustili dvorano in se
vrnili šele, ko je italijanski zastopnik
svjil govor končal. V imenu Jugoslo-
venov je govoril iz beogradskega žu-
pan dr. Kosta Jovanović. Govoril je
najprej v francoščini, se zahvalil za
iskren sprejem in pozdravil bratsko
čeh - slovaško ljudstvo ter prestol-
no mesto Prago v imenu vsega ju-

goslovenskega naroda. Pozdravil je
demonstrativno čeh - slovaški nar-
od v imenu ne le osvobojenih, ne-
go tudi zasedenih jugoslovenskih
ozemelj in je izrazil uverjenje, da
bodo zasedena, podjarmljena jugoslo-
venska ozemlja kmalu v svobodi
združena z jugoslovensko očetnino.
(Veliko odobravanje pri Jugoslove-
nih in Čehih.) Dalje je govoril v sr-
bo - hrvaščini in prosil čeh - slova-
ški narod, da sodeluje v boju za
osvoboditev bratov v podjarmljenih
ozemljih, ko pride za to čas. Ob 18.
je predsednik dr. Masaryk priredil

Kritičen položaj v Italiji.

LDU. Trst, 27. junija. Listi poro-
čajo iz Ancone: Dne 26. t. m. ob 3.
zjutraj se je uprl en bataljon 11. pol-
ka bersaglierov (strelcev), ki bi isti
dan dopoldne moral oditi v Albanijo.
Že dan poprej se je med moštvo
moglo opaziti, da nekaj vre in da se
pripravlja nekaj izrednega. Vojaki so
se odločno uprli povelju za odhod v
Albanijo. Ob tej uri je imel stražo v
vojašnici samo en častnik. Uporniki
so nlega in ostale šarže razorožili in
jih zaprli. Zaprli so vrata in na okna
postavili strojnice. Tekom dopoldne-
va je divji poveljništvo naročilo
polkovniku, naj napravi red. Zato mu
je dalo na razpolago vojaštvo in var-
nostno stražo. Čete so obkolile vo-
jašnico ter postavile okoli nje strojni-
ce in tudi dve bateriji topov. Ker se
uporniki niso hoteli vdati, so čete za-
čele streljati na vojašnico. Oddanih
je bilo tudi nekaj strelcev iz topov.
Uporniki so odgovarjali in ranili več
vojakov. Bilo je tudi nekaj mrtvih.
Kasneje je začel okoli vojašnice pa-
trolirati oklopni avtomobil, ki se je
spopadel s četami. Začeli so na obeh
strane streljati, vsled česar je bilo
ranjenih več oseb. Popoldne se je
polkovniku vendarle posrečilo priti v
vojašnico in pomiriti upornike. Pola-
goma so vdrl v poslopje čete ter
razorožile in pozaprlle uporne bersa-
gliere. Upor pa še ni končan, ker se
majhna četa nezadovoljnih še ved-
no upira. — Prejšnji večer je prišlo v
vojašnico par sto oboroženih civil-
stov, ki so nagovarjali bataljon, naj
se upre. Ti civilisti so skupaj z upor-
niki tekom dopoldneva in dober del
popoldneva streljali na čete, ki so
oblegale vojašnico. Večji del teh ci-
vilistov so čete, ko so polagoma vko-
rakale v vojašnico, razorožile in jih
z drugimi uporniki vred pozaprlle. —
Prebivalstvo je zelo razburjeno. Vse
trgovine so se takoj zaprle. Delavska
zbornica je takoj proglasila splošno
stavko. Po mestu demonstrirajo ci-
vilisti proti vladi in zlasti proti mil-
itarizmu. Med demonstranti so se uri-
nile tolpe malopridnežev, ki so jele
pleniti. Vojštvo in varnostne straže
so velik del teh tolp polovile, izgredi
pa se kljub temu nadaljujejo.

Včeraj 26. t. m. je vojni minister
Bonomi na Interpelacijo poročal o
dogodkih v Anconi. Poročilo se pri-
bližno strinja z vestmi, ki so jih listi
prejeli iz Italije. Na koncu ministro-
vega govora so socialisti burno za-
hitevali, naj vojni minister pove, kam
so bili vojaki namenjeni. Minister je
bil namreč dejal, da se enajsti polk
bersaglierov premesti iz višjih ozir-
rov. Ker minister Bonomi ni hotel po-
vedati, so socialisti zagnali velik
hrup. Vladne stranke so odgovarjale.
Nastal je velik vrišč, tako da je mo-
ral predsednik dvakrat prekiniti sejo.
Seja se je zaključila ob velikem raz-
burjenju vseh strank.

LDU. Trst, 27. junija. Listi objav-
ljajo poročilo »Agenzia Stefani«, ki
pravi, da se je v Anconi red skoraj
popolnoma vzpostavil. Vojški upor
je takorekoč končan. Pač pa še ved-
no krožijo po mestu razne tolpe, ki
se poizkušajo okoristiti ob teh de-
monstracijah. Tudi tukaj se red po-
lagoma vzpostavlja. Računa se, da
bo tekom današnjega dneva (27. t.
m.) mesto zadobilo zopet normalno
lice. — Listi dostavljajo, da se še
vedno čujejo strelji po mestu.

LDU. Trst, 27. junija. Listi poro-
čajo iz Pise z dne 26. t. m.: V Plom-
binu so izbruhnili hudi nemiri, ker je
prebivalstvo ogorčeno radi narašča-
joče draginje. Ob 10.30 dopoldne so
se rudarji oborožili s svojim oro-
djem, napadli trgovine in jih oplenili.
Ko je nastopila varnostna straža, so
jo rudarji napadli s strelji in ročnimi
granatami. Karabinjerji, ki so imeli
nekaj izgub, so začeli streljati iz
strojnic na množico, vsled česar sta
bili dve osebi ubiti, približno 50 pa
ranjenih. Rudarji so vrgli bombo pod
eno strojnico, vsled česar se je le-
ta razletela in ranila vse vojake, ki so
stali ob njej. Pri tem sta bili ubiti dve
osebi. Izgredi in plenitve trgovin se
v predmestju nadaljujejo. Karabinjerji
ki so streljali na množico, so bili pre-
šibki in so se morali umakniti. Upor-
niki so zgradili barikado. Popoldne
so se izgredi ponavljali. Uporniki so
napadli vojašnico karabinjerjev in jo
skušali zažgati. Vojaki so začeli stre-
ljati in prisilili napadalce, da so se
umaknili. Rudarji so nato vdrli na po-
stajo in razdejali urade, dočim je
druga skupina demonstrirala po me-
stu. Okrog 18. so jih ustavili trije
oklopni avtomobili, ki so v kratkem
razpršili izgrednike. Red se je kma-
lu na to vzpostavil. Pri izgredih je
bilo mnogo oseb ranjenih, baje je tu-
di nekaj mrtvih.

Važna izprememba določil glede

Prepoved glede uvoza luksuri-
znih predmetov, katere je bila ob-
javljena v Uradnem listu št. 41 z dne
31. marca 1920, je sedaj izpremenje-
na in omiljena z naredbo finančnega
ministra z dne 10. junija 1920, broj
38.185. Po tem aktu je dovoljeno
zopet uvažati sledeče stvari: iz ca-
rinske postavke 278: žamet, utis-
njen, za možko obleko; iz postavke
284: traki za čevlje; iz postavke 351:
patroni za slikarje; iz postavke 359:
tkanine iz žime; iz postavke 372:
čevlji iz tkanin vseh vrst, izvzemši
svilene in polsvilene; iz carinske po-
stavke 413: ščetke za brivce in za
zobe; iz postavke 419: gumbi iz ko-
sti in roževine in drugega priproste-
ga živalskega materiala za rezbarijo;
iz postavke 434: sedišča za stole; iz
postavke 440: lasnice in gumbi brez
finega in najfinejšega materiala; iz
postavke 444: gumbi iz koščanca; iz
postavke 456: patrone za slikarje; iz
postavke 505: gumbi iz porcelana; iz
postavke 518: gumbi iz stekla; iz
postavke 572: gumbi, zakačke, za-
ponke in druge potrebščine iz železa
iz jekla za izdelovanje moške in žens-
ke obleke; postavke 595: gumbi iz
cinka; iz postavke 605: gumbi iz ci-
na; iz postavke 622: izdelki iz mede-
nine, ki služijo za tehniške, stavbin-
ske in obrtne potrebe; iz postavke
630: predmeti za uniforme in mašna
oblačila: tkani ali pleteni trakovi
brez ozra na material, ki po načinu
izdelka služijo za okras in opremlje-
nje moških klubov, ako jih uvažajo
izdelovalci klubov.

Po novem aktu se pa prepove-
dajo uvoz: lakiraneza usnja (postav-
ka 374), obavala iz lakiraneza usnja
(postavka 379) ali deli iz takega
usnja izdelani, obavala iz kolenovega
usnja ali deli iz takega usnja, priko-
vano lakirano usnje za obavala. (po-
stavka 386), kamašne izdelki iz ma-

uvoza lakiranih predmetov.

denine, ki ne služijo tehničnim, stav-
benim in obrtnim potrebam.

Po novem aktu je minister po-
oblaščen, da dopušta import vseh
predmetov, ki so potrebni za indu-
strialna, tovarniška in obrtna pod-
jetja, toda pod posebno uporabno
kontrollo, ki jo predpiše minister fi-
nanc. Pod enakimi pogoji se bo dopu-
ščalo import obveznega materiala in
kirurških potrebščin, kakor tudi
lekarnarskih meril.

Blago, katero je gori navedeno
kot prepovedano za import, se sme
uvažati, ako je bilo odpravljeno te-
kom 10 dni po uveljavljenju tega
ukaza ali pred tem časom ter ako
dojde na naše ozemlje tekom 2 mese-
cev. Glede pogojev, katere je izpolni-
ti, in dokazov, katere je donesti, ve-
ljajo predpisi v aktu z dne 22. marca
1920, C Br. 22.892. Ta ukaz velja ta-
ko za potnike kakor za poštno poš-
latve.

One predmete, katerih uvoz je
prepovedan po naredbi z dne 19.
marca 1920 in po predstojem ukazu,
smejo uvažati naši državljani, ki
se vračajo iz inozemstva, kjer so se
mudili zaradi zaslužka. Vrednost ne
sme presegati 100 dinarjev.

Klerikalizem v sodišču.

(Dopis.)

Novo mesto, 23. junija 1920.
Danes bi se imela vršiti pred tu-
kajšnjim okrožnim sodiščem vzklica
razprava v zadevi tožbe radi žaljenja
časti znanega klerikalnega veljaka, žu-
žemberškega Vehovca, proti notarju
Carliju. Kakor sem že svojčas poročal,
bil je notar Carli v prvi inštančni popo-
loma oproščen obtožbe, ko je očital
Vehovcu, da je moralno manjvreden
človek in propalica, ker je Vehovcu
dokazal toliko podlih in nečestnih de-
janj, da se mu je dokaz rešnice narav-
nost ajsajno poročil. Nohena nam-
niti, da se je Vehovec v prvi inštan-
ci pritoževal, da je bil oproščen obtožbe,
ker je Vehovec v prvi inštančni popo-
loma oproščen obtožbe, ko je očital
Vehovcu, da je moralno manjvreden
človek in propalica, ker je Vehovcu
dokazal toliko podlih in nečestnih de-
janj, da se mu je dokaz rešnice narav-
nost ajsajno poročil. Nohena nam-
niti, da se je Vehovec v prvi inštan-
ci pritoževal, da je bil oproščen obtožbe,
ker je Vehovec v prvi inštančni popo-
loma oproščen obtožbe, ko je očital
Vehovcu, da je moralno manjvreden
človek in propalica, ker je Vehovcu
dokazal toliko podlih in nečestnih de-
janj, da se mu je dokaz rešnice narav-
nost ajsajno poročil. Nohena nam-
niti, da se je Vehovec v prvi inštan-
ci pritoževal, da je bil oproščen obtožbe,
ker je Vehovec v prvi inštančni popo-
loma oproščen obtožbe, ko je očital
Vehovcu, da je moralno manjvreden
človek in propalica, ker je Vehovcu
dokazal toliko podlih in nečestnih de-
janj, da se mu je dokaz rešnice narav-
nost ajsajno poročil. Nohena nam-
niti, da se je Vehovec v prvi inštan-
ci pritoževal, da je bil oproščen obtožbe,
ker je Vehovec v prvi inštančni popo-
loma oproščen obtožbe, ko je očital
Vehovcu, da je moralno manjvreden
človek in propalica, ker je Vehovcu
dokazal toliko podlih in nečestnih de-
janj, da se mu je dokaz rešnice narav-
nost ajsajno poročil. Nohena nam-
niti, da se je Vehovec v prvi inštan-
ci pritoževal, da je bil oproščen obtožbe,
ker je Vehovec v prvi inštančni popo-
loma oproščen obtožbe, ko je očital
Vehovcu, da je moralno manjvreden
človek in propalica, ker je Vehovcu
dokazal toliko podlih in nečestnih de-
janj, da se mu je dokaz rešnice narav-
nost ajsajno poročil. Nohena nam-
niti, da se je Vehovec v prvi inštan-
ci pritoževal, da je bil oproščen obtožbe,
ker je Vehovec v prvi inštančni popo-
loma oproščen obtožbe, ko je očital
Vehovcu, da je moralno manjvreden
človek in propalica, ker je Vehovcu
dokazal toliko podlih in nečestnih de-
janj, da se mu je dokaz rešnice narav-
nost ajsajno poročil. Nohena nam-
niti, da se je Vehovec v prvi inštan-
ci pritoževal, da je bil oproščen obtožbe,
ker je Vehovec v prvi inštančni popo-
loma oproščen obtožbe, ko je očital
Vehovcu, da je moralno manjvreden
človek in propalica, ker je Vehovcu
dokazal toliko podlih in nečestnih de-
janj, da se mu je dokaz rešnice narav-
nost ajsajno poročil. Nohena nam-
niti, da se je Vehovec v prvi inštan-
ci pritoževal, da je bil oproščen obtožbe,
ker je Vehovec v prvi inštančni popo-
loma oproščen obtožbe, ko je očital
Vehovcu, da je moralno manjvreden
človek in propalica, ker je Vehovcu
dokazal toliko podlih in nečestnih de-
janj, da se mu je dokaz rešnice narav-
nost ajsajno poročil. Nohena nam-
niti, da se je Vehovec v prvi inštan-
ci pritoževal, da je bil oproščen obtožbe,
ker je Vehovec v prvi inštančni popo-
loma oproščen obtožbe, ko je očital
Vehovcu, da je moralno manjvreden
človek in propalica, ker je Vehovcu
dokazal toliko podlih in nečestnih de-
janj, da se mu je dokaz rešnice narav-
nost ajsajno poročil. Nohena nam-
niti, da se je Vehovec v prvi inštan-
ci pritoževal, da je bil oproščen obtožbe,
ker je Vehovec v prvi inštančni popo-
loma oproščen obtožbe, ko je očital
Vehovcu, da je moralno manjvreden
človek in propalica, ker je Vehovcu
dokazal toliko podlih in nečestnih de-
janj, da se mu je dokaz rešnice narav-
nost ajsajno poročil. Nohena nam-
niti, da se je Vehovec v prvi inštan-
ci pritoževal, da je bil oproščen obtožbe,
ker je Vehovec v prvi inštančni popo-
loma oproščen obtožbe, ko je očital
Vehovcu, da je moralno manjvreden
človek in propalica, ker je Vehovcu
dokazal toliko podlih in nečestnih de-
janj, da se mu je dokaz rešnice narav-
nost ajsajno poročil. Nohena nam-
niti, da se je Vehovec v prvi inštan-
ci pritoževal, da je bil oproščen obtožbe,
ker je Vehovec v prvi inštančni popo-
loma oproščen obtožbe, ko je očital
Vehovcu, da je moralno manjvreden
človek in propalica, ker je Vehovcu
dokazal toliko podlih in nečestnih de-
janj, da se mu je dokaz rešnice narav-
nost ajsajno poročil. Nohena nam-
niti, da se je Vehovec v prvi inštan-
ci pritoževal, da

stransko sodišče ne bi moglo prve sodbe spreminiti, ker so bili doprineseni dokazi, uničujoči za Vehovca.

Toda Vehovec in njegova družba ni mirovala. Ohrabrena vsled sedanje izključno klerikalne vlade, je zasnovala načrt, kako bi kljub jasnim dokazom rešila svojega veljaka - nepoštenjaka in ugonobila ter obsodila moža, ki si je upal povedati Vehovcu v obraz, kako podeli človek da je. V našem franciškanskem samostanu se je zasnoval ta načrt in pri njem so sodelovali sedanji začasni vodja okrožnega sodišča dr. Polensek ter prejšnji nemškutar okrajni sodnik dr. Fischinger, oba zagrizena klerikalca.

Član sodečega senata je bil tudi svetnik Kuder. Ker je Kuder objektivni sodnik, ki si ne da vplivati na svoje mnenje, ga je bilo treba odstraniti ter spraviti na njegovo mesto drugega, omahljivega, ki bi se pri sedanjih razmerah dal ukloniti. V tork zjutraj je vložil Vehovec zastopnik predlog, s katerim odklanja sodnika Kudra, čes, da kot predsednik naše krajevne organizacije JDS, ne more biti sodnik v politični pravdi. Dr. Polensek, ki je dobro vedel, da bo prišel ta predlog, se je napravil bolnega ta dan in ostal doma, da bi se zdelo, kakor da s stvarjo nima ničesar skupnega. Toda vsled njegovega izrečnega naročila, da se mu imajo vsi spisi donesti na dom, dobil je v roke tudi ta predlog ter ga rešil, kakor je bilo že dogovorjeno, ter določil drugega sodnika, mesto Kudra, kot člana senata, da si ne bi smel v stvari sploh odločevati, ker je bil ravno za to pravdo že odklonjen po notariju Carliju, ker je, ko je bil še v Trebnjem, tudi spravljal tamošnjega notarja Tausesa k vojakom.

Zvečer na to pa se je širila v samostanu franciškankov družba, obsejoča in Vehovecovega zastopnika dr. Natlačena, patra Pavla in še nekaterih drugih odličnih klerikalnih veljakov. V tej družbi se je nahajal tudi dr. Fischinger, ki je imel biti drugi dan v senatu poročevalec v pravdi, tedaj najvažnejši član sodišča. Naravno je, da se je govorilo le o pravdi, kajti v ta namen je bil sklican ta sestanek. Družba se je veselila nad tem, da drugi dan po intrigi zmaga krivica nad pravico. Popivala in napijala si je ta črna družba - daleč čez polnoč, do druge ure zjutraj, popolnoma sigurna, da se njeni načrti ne morejo več preprečiti in izjaloviti.

Toda tudi noč ima svoje oči in zidovi našega samostana niso tako neprodorni, da se ne bi vedelo, kaj se za njimi godi.

Kot bomba je učinkovalo, ko je Carlijev zastopnik drugo jutro pred razpravo v posebnem listu vso to korupcijo pojasnil, odklonil celo sodišče. Take zmede in takega posvetovanja ter tekanja seminterja še ni videlo naše sodno poslopje. Dr. Polensek se je krčevito držal tega, da se mora razprava rešiti, kljub temu, da je bila korupcija, ki se je izvršila v prilog Vehovca, na dani in je dr. Fischinger priznal, da je v samostanu popival. Prebrskalo se je vse knjige, ki bi mogle dati le količkanj opore za to, da se v ožidanih razmerah vendar le razpravi in notarija Carlija po krivici obsodi. Po več kot dvehurnem cincanju seminterja ter sklepanju se je vsa stvar odložila, ker se je vendar uvidelo, da je škandal, ki se je zgodil, prevelik in da bi krivica, ki se je imela zgoditi, vpila do neba...

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. junija 1920.

— Regent ljubljanskemu županu. Nj. Visokost regent je blagovoli ljubljanskemu županu večkrat izrazil svoje veliko zadovoljstvo nad pristranim sprejemom v našem mestu. Takoj po pozdravu pred južnim kolodvorom je regent živo stisnil županu roko ter mu naročil, naj bo tolažila njegove radosti, ko je stopil na tla slovenskega glavnega mesta ter njegove iskrene zadovoljnosti nad pozdravi, ki so ga spremljali vso pot do Ljubljane. Ko je regent posetil naš magistrat, je zopet izrekel svoje zadovoljenje nad dokazi ljubezni po mestu; nato si je z zanimanjem ogledal zgodovinsko hišo, vprašal župana, kako dolgo že stoji ta stara zgradba, ogledoval spominske plošče z imeni županov ter čital, da je poslednje vklesano ime Ivana Hribarja. Pri avdičnem zast. mestn. uradnikov je regent ljubljanskemu županu še tretjič izrazil svoje veliko zadovoljstvo nad dokazi veselja in udanosti ljubljanskega občinstva ter je naglašal, da je Ljubljana lepo in zelo simpatično mesto. Posebno zadovoljstvo je izrekel, da deluje ljubljanska elektrarna tako brezhibno in bogato, o čemer se je imel priliko prepričati ob splošni razsvetljavi. Tako velja regentova pohvala, izražena našemu županu, vsemu našemu meščanstvu, ki je enodušno pokazalo, da zna storiti vse, kadar gre za ugled naše Ljubljane. Vse vedenje Nj. Visokosti, neštествni prizori in prizorčki so očito in nedvomno izražali, da je bil naš najvišji gost z našim meščanstvom iskreno zadovoljen ter ne dvomimo, da je odnesel s seboj najboljše vtiske.

— Kraljevič Aleksander v razgovoru s književniki in novinarji. V nedeljo po dvornem dnevju so bili predstavljeni regentu prestolonasledniku Aleksandru pesnik mestni arhivar Oton Zupančič, pisatelj župnik Fran Finžgar, skladatelj Stanko Premerl, slikar prof. Ivan Vavpotič in glavni urednik »Slov. Naroda« Rasto Pustoslavšek. S pesnikom Otonom Zupančičem in pisateljem Finžgarjem se je regent razgovarjal o slovenski književnosti in o jugoslovenski literaturi vobče, s slikarjem Vavpotičem pa o umetnosti naglašajoč, da ga povabi v Beograd, da mu naslika njegov portret. Napram uredniku našega lista se je regent vrlo pohvalno izrazil o »Slovenskem Narodu«, se informiral o visoki dnevne naklade ter naglašal, da tudi on dobiva in čita »Slovenski Narod«.

— Tehniška fakulteta. Vsled neugodnega položaja, ki je nastal glede nastanitve tehniške fakultete, sklenil je profesorski zbor te fakultete v svoji redni seji dne 25. junija t. l. nabiti na črni deski sledečo izjavo: Dijaštvu se naznanja, da otvoritev V. semestra v jeseni 1920 radi pomanjkanja prostorov še ni zagotovljena. Ali se V. semester prične ali ne, se bo objavilo, eventualno po časopisih, pravočasno t. j. gotovo pred upisovalnim terminom v inozemstvu.

— Za povzdig naše valute v prometu z inozemstvom. Finančni minister je izdal z dnem 26. maja 1920 št. 69748 odlok, s katerim se določajo smernice pri nakupovanju zlata in inozemskih bankovnic.

zmislu. Kakor je že splošno znano, je eden izmed glavnih vzrokov nizkega kurzu naše valute in njenemu počasnemu dvigavanju naša ogromna izplačila v inozemstvu. Vsled večletne vojne je naša zemlja popolnoma izčrpana in cele pokrajine so čisto opustošene ter se obračajo na centralno vlado za svojo obnovo. Ako se k temu priračunajo še razne druge dobave v inozemstvu, ki jih ni dobiti v naši kraljevini, tedaj se dobi jasnejši pojma o naših ogromnih izplačilih v inozemstvu, medtem ko so plačilna sredstva v to svrhu jako pičila. Najslabše je pa to, da se opaža, da se pri vseh dobavah v inozemstvu sklepa pogodbje s plačilom v valuti, ki je nesorazmerno višja od naše t. j. ne gleda se na event. možnost plačila v naši valuti, da niti na to ne, da se plača v denarju dotične države, iz katere se blago dobavlja. Nedvomno je, da se na ta način manjša naša plačilna moč ter se mora čimprej onemogočiti tako postopanje. Ker je g. minister financ v prvi vrsti poklican, da vodi računa o našem plačilnem prometu ter ukrene vse potrebno za zboljšanje naše valute, je odredil: 1. Naj se v bodoče poskuša sklepati dobavne pogodbe v inozemstvu v prvi vrsti v naši valuti, potem še le v valuti države, kjer se blago maroča; 2. Na se ne dobavlja v nevtralnih ali onih državah, kojih valuta je nesorazmerno višja kakor naša; 3. Naj se predloži g. finančnemu ministru v vednost in odobrenje vse pogodbe, v katerih se stranka obveže k plačilu v inozemstvu. Pri tej priliki se pripominja, da se ne bo odobrila nobena pogodba, ki v pogledu valute ne odgovarja gornjim principom in zlasti ne pogodbe o dobavah iz držav s povsem nizkim valutnim kurzom, ako se dogovori plačilo v boljši valuti kakor n. pr. pogodbe, sklenjeni v Romuniji ali Poljski etc., ako se ni pogodilo plačilo v denarju dotične države temveč v tujem novcu večje vrednosti.

— Z univerze. Za dekana tehniške fakultete v Ljubljani v študijskem letu 1920/21 je izvoljen Makso Samec, profesor kemije. Za dekana teološke fakultete pa Aleš Ušeničnik, profesor filozofije.

— Krajevni odbor narodnega sveta v Vetrinju na Koroškem — se obrača na slovensko občinstvo, slov. društva in zavode s toplo prošnjo, da nam darujete slovenske, hrvatske in srbske zastave, ki jih lahko pokrešate. Lahko boste to storili po dnevih slovesnosti. Darujte po svojih najboljših močeh, da bodo plapolale ob slovesnih prilikah tudi v našem zagrozenem Vetrinju jugoslovenske trobojnice.

— Pozdrav beogradskih Slovencev. V duhu z vami vaši sodržavljani slovenskega rodstva in tisočletnih sanj našega naroda pošiljamo iz osrčja svobodne in zedinjene domovine udane pozdrave našemu kralju Matjažu in njegovi volki. Beograjski Slovenci.

— Antropološki kongres v Parizu. V prvi polovici septembra 1920 se bo vršil v Parizu kongres na vstopitev Internacionalnega instituta za antropologijo. Direktorij prijavljene odbora je povabil dr. Niko

Zupančiča, da zastopa jugoslovene.

— Regentovo darilo za siromašne vseučiliščne. Rektorju univerze dr. Plemlju je izročil major Radko Raketič 40.000 kron kot dar Njegovega Visočanstva prestolonaslednika regenta Aleksandra za siromašne dijakke ljubljanske univerze.

— Pravoslavna služba božja v Ljubljani, katere se je udeležil regent Aleksander, se je vršila v evangelijski cerkvi in ne v pravoslavni, kakor je bilo pomotoma poročano.

— Uvažanje blaga v obmejni pas. Uvažanje predmetov, omenjenih v § 3 pravilnika z dne 16. maja 1920, pod št. 238 »Ur. L.«, iz drugih kraljev naše države v 15 kilometrski obmejni pas tostran demarkacijske črte, je dovoljeno le z odpremnimi izkaznicami. Te izkaznice izdajajo oni mestni magistrati, oziroma okrajna glavarstva, iz katerih področja se blago izvažja, in sicer samo na podlagi potrjena občinskih oblastev onih občin, v katere se uvažja, da so dotični proizvodni tamkaj potrebni. Blago, ki se uvažja v ta pas brez odpremnih izkaznic se konfiscira.

— Kavcije za telefonske pogovore. S 1. julijem t. l. morajo vsi telefonski naročniki, ki se hočejo še nadalje udeleževati medkrajnega telefonskega prometa ali predajati in prejemati brzojavke po telefonu, položiti pri svoji telefonski centrali za vsako vrsto tega prometa posebe jamčevino v znesku, ki bi kril pristojbine narasle iz tega prometa vsaj za en mesec najmanj pa po 50 dinarjev = 200 kron. Ako je jamčevina med mesecem do 3/4 položene svote izčrpana, se mora nadopolniti do prvobitne svote. Konec meseca se morajo računati iz tega prometa v treh dneh poravnati.

— Interesi naših državljanov v Nemčiji. Oddelek za izvršitev mednarodnih pogodb v Beogradu je podaljšal s odlokom št. 912 z dne 15. junija 1920. svoječasno že do 20. maja podaljšani rok za prijave pogodb, katere so sklenili naši državljani z nemškimi pred 5. februarjem 1919. do 30. junija 1920. Interesiranci, ki jim je na tem, da se njihove pogodbe izvrše, naj jih nemudoma prijavijo zgoraj imenovanemu oddelku. Prijave po 30. t. m. se ne bodo vpoštevale. (To notico smo dobili v objavo dne 29. t. m. dopolneno.)

— Obrtniške vesti. Mestni obč. svet je v svoji zadnji seji ugodil temle prošnjam: Katarine Anzlinove za prenos gostilniške koncesije s Resljeve ceste v Hradskega vas št. 48. St. Bergantovih dedičev za prenos gostilniške koncesije na Sv. Jakoba trž št. 2 in Josipa Plankarja za prenos gostilniške koncesije z Dolenjske ceste na Karlovsko št. 4. Odklonjene su bile prošnje za gostilniške koncesije Neže Kočevarjeve, Marije Vollmanove in Katarine Erzenove.

— Otvoritev javne govorilnice v Rimskih Toplicah. Pri poštenim in brzojavnem uradu Rimske Toplice, ki je uže dosedaj posloval kot telefonska centrala, se je dne 12. junija 1920 otvorila javna govorilnica.

— Ustanovitev poštočerkovnega urada v Zagrebu. Poštni šekovni urad v Zagrebu prične posloovati dne 1. julija. Uradni prostori se nahajajo v Narodni banki SHS v Juršičevi ul. št. 21.

— Upravna komisija tehniško-visokošolskih fondov v Ljubljani. (Turjaški trg 1/1.) razpisuje za študijsko leto 1920/21 podpore iz tehn. visokošolskega študijskega fonda. Visokošolske tehniki, ki reflektirajo na tako podporo se opozarjajo na tozadevni razpis v »Uradnem listu«.

— Državna posredovalnica za delo. Dela iščejo: pisarn. moči, trgov. sotrudniki in sotrudnice, dinnarje in dinnarice, natakariji in natakarike, suknjarice, kuharice, čipkarice, ključavničarji, kovači, ličarji, mlinarji, peki, vratarji, oskrbniki. V delo se sprejmejo: suknjarice, kuharice, gozd. delavci, hlapci, dekle, delavci, vajenci razne stroke, mizarji, zidarji, tesarji, pletarji itd.

— Poroka. G. ing. Leo Mencinger, gradbeni svetnik v Ljubljani se je poročil pretekli teden z gđc. Anico Tratnikovo v Ljubljani. Bilo srečno!

— Poročilo se je v Pragi gosp. Jan Koštit, sin znanega češkega industrijalca Koštica, z gđc. Ruženko Špitalsko, hčerko vilskega ravnatelja Živnostenske banke v Pragi.

— Umri je dne 28. t. m. g. Fr. Slajpahu, magistru farmacije sinček Vlado.

— Umri je dne 28. t. m. na slabšem potovanju med Splitom in Makarsko, sadet od srčne kapi, g. Janko Kersnik, kontrolor tobačne tovarne v Splitu. Pokojnik je iz znane narodne Kerenkove rodbine. Bil je oduševljen narodnjak in odličan pevec - tenorist. Slušoval je več let v Dalmaciji. Ob prevratu je prišel v Ljubljano, od koder je bil premeščen v Beograd, na kar je bil imenovan na svoje novo službeno mesto v Splitu. Pokojniku bodi ohranjen bog spomin, njegovi rodbini naše sožalje.

Novosti pod kamnito sedlo.

Dne 28. junija sta šli z Okrešlja na Kamniško sedlo ena partija turistov iz Celja in druga iz Soštanja. Pri Frischaufovem domu so opazili navzoči turisti povratek turistov s Kamniškega sedla okoli 14. s daljnogledom. Ko so prišli prvi turisti na snežišče pod skalo, so gledalci z Okrešlja opazili, da je ena oseba zdrknila po snežišču navzdol in se držala čez prodišče na drug nižje ležeči sneg. Slučajno navzoči načelnik savinske podružnice SPD gosp. Fr. Kocbek je takoj slutil veliko nesrečo. Hitro je poklical pastirja z Okrešlja in sel z gosp. A. Karčeto na mesto nesreče, kjer so našli ponesrečenca na snežišču ležečega ob skali, strleči iz snežišča. Ponesrečenec je Valter Kosek, medicinec iz Celja, ki je s svojo ženo in z bratom ter prijateljem Wusserliem napravil izlet v planine.

Na snežišču mu je naenkrat zdrknilo ter je drčal okoli 20 metrov po snežišču, 30 metrov po prodišču in po drugem snežišču okoli 100 metrov, dokler ni z glavo treščil v skalo, molečo iz snežišča. Ponesrečenec je imel časih živčne napade; morda je na snegu imel naenkrat tak napad, ker ga je po prodišču valilo povprek, po drugem snežišču pa je drčal na trebuhu ležeč z glavo navzdol. S pomočjo pastirja, gosp. Karčeta in došlih soštanskih turistov so ponesrečenca prenesli na Okrešelj v bivšo nemško bajto. Ponesrečenec je imel na glavi velike smrtonosne rane na temenu in na levim očesom blizu senc. Bil je popolnoma brez zavesti, kmalu je imel za tekle obrvi in ustnice, iz ran pa je hudo krvavel. Načelnik podružnice je takoj poslal po ljudi k Piskerniku, ki so došli že ob 19. in odnesli ponesrečenca, ki je pri slapi Savine pod Rinko umrl. Obenem z Jusekom se je ponesrečila tudi njegova žena, ki pa je obšla na prodišču. Spravili so jo na Okrešelj. Dobila je samo lahke rane na rokah in nogah. Kakšno je stanje moža, se ji na željo navzočih sorodnikov ni sporočilo. Opomniti je treba, da je bila celjska turistovska družba slabo hribovsko opremljena v navadnih salonskih čevljih in je nesreča nastala vsled turistične neizkušenosti ponesrečenca.

Sokolstvo.

Umri je brat Otmir Herman, odbornik in dolgoletni član Sokola Vič in Društva za zgradbo Sok. doma na Viču. Bratje obeh društev se pozivljajo, da se udeležijo pogreba v kroju ki se vrši v četrtek 1. julija iz Rožne doline št. 184. Zbirališče pred šolo na Viču ob pol 5. Odbor Sokola Vič. k

Sokol Polje priredi v nedeljo, 4. julija t. l. svojo prvo javno telovadbo po 8 mesečnem delovanju. Nastop se vrši na prostoru vevške papirnice v Vevčah (tik telovadnice). Po nastopu velika vrtna prireditve istotam. Sodeluje celotni orkester br. društva Sokola I. Začetek ob pol 16. Vabilo se vsa br. društva, da se po možnosti udeležijo tega našega prvega javnega nastopa v čim večjem številu! 4. julija vsi na Vevčah! Do videnja v nedeljo, 4. julija v Vevčah! Bratski Zdravo! k

— Štepanjskemu Sokolu je podaril ob priliki svojega godovanja g. Peter Košak, gostilničar pri Frincu 500 K. Iskrena hvala! Vivat sequens! k

Društvene vesti in prireditve.

— Produktivna zadruga čevljar-skih mojstrov za Slovenijo v Ljubljani reg. zadr. z omeji. zav. vabi na svoj izredni občni zbor, ki se bo vršil v nedeljo, dne 4. julija 1920. ob 9. uri dopoldne v restavraciji Narodnega doma s običajnim dnevnim redom. — Pripomba: Ako bi ta občni zbor ne bil ob določeni uri sklepčen, vrši se po ure pozneje drugi na istem mestu, in z istim sporedom. osebna vabila se ne razpošiljajo.

Najnovejša poročila.

REGENTOV POVRATEK V BEOGRAD.

LDU Beograd, 29. junija. Dvorni vlak, s katerim se je vrnil regent prestolonaslednik s svojim spremstvom v Beograd, je došel ob 19. v Zagreb, kjer so ga na kolodvoru pričakovali zastopniki vlade in vojske, da se ponovno poklonijo prestolonasledniku. Vlak je po kratkem odmoru krenil dalje.

LDU Beograd, 30. junija. Regent prestolonaslednik Aleksander se je danes vrnil ob 8. dopoldne v Beograd. Prirejen mu je bil svečan sprejem.

ALBANSKI SO ZAVZELI VALONO!

LDU Beograd, 29. junija. »Pravda« prinaša brzojavko iz Skadra, da so albanski vstajši imeli pred Valono hud boj z Italijani ter da so po napadu zavzeli Valono, pri čemer so zaleli italijansko garnizijo.

LDU Beograd, 29. junija. »Pravda« poroča iz Londona: Rimski dopisnik lista »Times« poroča, da se je pričela vstaja proti italijanskim četam v Skadru in da je prekinjena zveza med italijanskimi četami v Skadru in četami, ki so v Sv. Ivanu Medunskem.

SEKVESTRACIJE.

LDU Beograd, 29. junija. Minister za pravosodje Marko Trifković je poslal Narodnemu predstavništvu zakonski predlog, po katerem se

imetje podanikov neprijateljskih držav stavlja pod državni sekvester. Dokler ta zakon ne bo rešen, se bo to vprašanje uredilo z začasno naredbo, ki jo je že podpisal regent prestolonaslednik Aleksander.

FRANCOSKO ODLIKOVANJE DR. SCHEINERJA.

LDU Praga, 28. junija. (ČTU) Francoski minister Barthou je izročil starosti češke obci sokolske dr. Scheinerju oficirski križ častne legije.

— Razglednice o sprejemu regenta Aleksandra je založilo Društvo jugoslovenskih novinarjev v Ljubljani. Serija obsega osem prizorov in sicer: 1. Pozdrav predsednika dr. Brejca na kolodvoru. 2. Regent pred častno stotnijo. 3. Nagovori župana dr. Tavčarja pred kolodvorom. 4. Skupine narodnih noš iz Adlešičev, Marindola in Zumberka. 5. Skupine narodnih noš na Wilsonovi cesti. 6. Regent v trenutku po pozdravu begunske deklice. 7. Sprevod pred vlado, Sokol na konjih. Razglednice se prodajajo po 2 K v prid pokojninskemu skladu novinarjev in se dobe v nastopnih knjižarnah in trgovinah: Narodna knjižarna v Prešernovi ulici, L. Schwentner v Prešernovi ulici, Bonac v Selenburgovi ulici, Jugoslovenska knjižarna pred Škofijo, Ničman v Kopitarjevi ulici, Lukniš na Valvazorjevem trgu, Gajšek na Sv. Petra cesti. Zunanja naročila naj se naslove na Društvo jugoslovenskih novinarjev v Ljubljani.

Turistika in sport.

— Konjske dirke. V tork, dne 29. junija je priredil dirkalni klub v Ljubljani na prostoru vojaškega vežbališča vozno in galopno dirko, ki sta obe dobro uspeli, čeprav ni bilo toliko posetnikov, kakor pri prvih dveh dirkah. Pri vozni dirki je bila prva enovprezna za toplokrvne konje. Udeležilo se je devet tekmecev, razdalja 1600 m. Prvi je došel na cilj »Maks« gosp. Škrjanca v 4 minutah 12 sekundah, darilo 1000 kron; drugi »Ruska« gosp. Fr. Rugelja, darilo 600 kron; tretji »Danica« gosp. Fr. Kodele, darilo 400 kron. Totalizator 20 : 133. — Sledila je enovprezna dirka za toplokrvne konje, razdalja 2000 metrov, udeleženci trije. Prvi je došel na cilj »Duci« gosp. J. Stupice, 1895 m v 3 minutah 56 sekundah, darilo 1500 kron, drugi »Živa« gosp. V. Stareta, 1805 m, darilo 800 kron, tretji »Junker« gosp. J. Stupice, 2555 metrov, darilo 600 K. Totalizator 20 : 116. — Tretja je bila enovprezna vožnja za mrzlokrvne konje, daljava 800 m, udeleženci trije. Prvi je došel na cilj »Miloš« gosp. M. Osolina v 2 minutah 49 sek., darilo 1000 kron, drugi »Miško« gosp. Fr. Kodele, darilo 600 kron, tretji »Hanzi« g. Mat. Kodele, darilo 400 K. Totalizator: 20 : 19. — Končno je sledila še dvo-vprezna vožnja za toplokrvne konje, razdalja 2400 m, udeležnikov osem. Prva sta dospela na cilj »Junker« in »Duci« g. J. Stupice, 2755 m, čas: 4 minute 20 sek., darilo 1500 K, druga »Janez« in »Maks« g. Škrjanca, 2400 m, darilo 800 K, tretja »Danica« in »Tinda« g. Kodele, 2310 m, darilo 600 kron. Totalizator: 20 : 29. — Cestna dirka za eno- in dvo-vprezne vozove je vsled prepiche udeležbe odpadla.

Zanimivejša od vozne je bila galopna dirka. Prva je bila kmetska dirka na razdaljo 1200 m, dirkačev 7. Prvi je došel na cilj »Mis« g. M. Kodele, darilo 800 kron, drugi »Diana« g. Krapeža, darilo 600 K, tretji »Luci« g. Kodele, darilo 400 K. Totalizator: 20 : 45. — Sledila je dirka z zaprekami, razdalja 3000 m, udeležnikov 7. Prvi je došel na cilj »Tuga« g. Mirkoviča, drugi »Belec« g. Tera-na, tretji g. Mat. Kodele. Darila so bila samo častna. Totalizat.: 20 : 110. — Končno je sledila še dirka za mastrom, katere se je udeležilo devet podčastnikov. Prvi je došel na cilj g. Fabjančič od dravskega artiljerijskega polka, darilo 800 kron, drugi g. Cevc od vozaškega eskadrona, darilo 600 K, tretji g. Kos od vozaškega švadrona, darilo 500 kron, četrty g. Noster od vozaškega švadrona, darilo 400 kron.

Dirka je v splošnem lepo uspela, žal, da je proti koncu pričel padati dež, ki je pregнал občinstvo. Opaziti je pa bilo, da ta prireditev ni dosegala v detajlih ni prvo, ni drugo dirko in tudi med občinstvom ni vladalo ono razpoloženje, kakor pri prvih dveh dirkah. Nezgode ni bilo nobene. Zeleti bi bilo, da se za prihodnjo dirko, ki se vrši baje v avgustu, preskrbi železniško zvezo med mestom in dirkališčem, kar je prav lahko mogoče in bo s tem ustrezno tako občinstvu, kakor tudi prirediteljem, ker bo obisk dirk sigurno mnogo večji, kakor dosedaj.

Gospodarske vesti.

Borze. LDU Carib, 28. junija. (ČTU) Davize: Berlin 14.85, Holandska 22.85, New

York 548, London 21.78, Pariz 45.40, Milan 33.60, Bruselj 47.90, Kodani 91.50, Kristijanija 93, Madrid 91.75, Buenos Aires 238, Praga 13.10, Zagreb 7.65, Budimpešta 3.50, Varšava 3.75, Dunaj 3.90, avstrijske žigosane krome 4, Beograd 31.

LDU Dunaj, 28. junija. (ČTU) Devize: Amsterdam 5875, Berlin 440, Bukarešta 0, Curih 2790, Kristijanija 2700, Kodani 2500, Stockholm 3225. — Valute: Nemške marke 436, romunski lei 320, bolgarski lev 290, švicarski frank 2766, francoski frank 1200, talijanske lire 900, angleški funti 2755, francoski frank 1200, italijanske lire 900, angle-

ški funti 580, ameriški dolarji 145, carski rublji 220. — Tečaj v prostem prometu: Zagreb 209—229, Budimpešta plačila poštne hranilnice 96—108, plačila v žigosanih kronah 96—108, madžarske žigosane krome 96—108, Praga 366—386, Varšava in Krakov v poljskih kronah 105—121, čehoslovaške krome 5000čaki 366—386, čehoslovaške krome manjši bankovci 367—387, novi dinarji 850—900.

Polzvedbe.

Prošnja. Namizni priček, na katerem je stala pogača škofjeloške ženitovanjske

skupine, naj pošlje oni, ki ga je shranil, Odseku za narodne noše, deželni muzej, Bleiweisova cesta. Prosim!

Izgubil je eden izmed rediteljev na Bleiweisovi cesti v soboto popoldne pri sprevodu listnice s potnim listom, drugimi spisi in večjo svoto denarja. Pošteni najditelj naj najdeno stvar odda proti nagradi na pol. ravateljstvu.

Dobra nagrada za ukradeno kobilo. V noči od 27. na 28. junija t. l. je bilo vlomljeno v hlev hotela »Tivoli« v Ljubljani ter g. Vekoslav Dolničarju ukradena 8 let sta-

ra temnorjava kobila. Na čelu ima belo liso in nad kopitom zadnje desne nove beli zob, visoka je približno 15 pesti. Kobila je vredna 20.000 K. Kdor o tem kaj izsledi se prosi, da takoj sporoči lastniku.

Zgubila se je večja svota denarja z listnico vred, ker denar ni bil last dotičnega, se najditelj prosi, naj vrne proti dobri nagradi na policijo ali v upravi »Slov. Naroda«.

Uljudno se naproša ako bi kdo znal za naslov g. Ivana Sernel iz Rakeka, da mi sporoči na moj naslov Marija Jerovec, Velikovec.

Nasla se je na veselici denarnica s manjšo svoto denarja in z listinami. Dobil se v Spod. Šiški, Gasilska ulica št. 219. pri g. Grčarju.

Izgubila se je v nedeljo popoldne pred rešernom zlata stara broša od narodne noše, najditelj naj jo odda proti dobri nagradi na policiji.

Glavni urednik:

Rasto Pustoslavšek.

Odgovorni urednik:

Božidar Vodeb.

Prvovrstna jajca komad po K 120, plavači (Schwimmer) po 50 vin. nudi Em. Supanc v Rogatu

Konforistinja, početnica, trazi namještene, štenje. Govori srbo-hrvatski, slovenski, prilicno i njemački. Adresa u upravi Slov. Naroda. 4716

Proda se 6 voz trave za pokosenje na Skofljici. Poizve se na postaji Skofljica. 4712

Motorno kolo 4 HP s prestavami, Neckarsulm, v dobrem stanju, se prodaja. A. Maček, Vrhnika 248. 4708

Kina železnato vino lekarja Piccolija v Ljubljani, Dunajska cesta, krepa malokrvne, nerovne, oslabele odrasle in otroke. Naročila proti povzetju. 10800

Trgovskega vajenca 14 letnega z dobro izobrazbo, sprejme L. Fürsager v Radovljici. Kdor želi odgovor, naj priloži znamko. 4725

Prodaja lesa. V Kočevski Reki se odda 2000—3000 smrekovih in bukovih debel največjemu ponudniku. Več pove Josip Jaklič v Hutterhäuser pri Kočevju, ki tudi do 10. julija t. l. sprejema ponudbe. 4682

Ameriške zapuščine, zavarovalnice in denarne pošiljke ter druge gospodarske in premoženjske zadeve ureja Gospodarska pisarna dr. Černe, Ljubljana, Miklošičeva ces. 6. (Ljudska posojilnica) Telef. 37. 3307

Prodajo: vagon stare medenine in druge kovine, večjo množino starega bakra, nove papirne in stare jutaste vreče, 5 vagonov starih vojaških čevljev, bakrene žice kakor tudi izolirane in razni drugi stari material. Adolf Kraus stariji, Osijek. 4706

Ure žepne popravlja nasproti glavne pošte P. Čudom, sin, urar v Ljubljani. 3505

Trgovina na deželi pri farni cerkvi obdobje pod »Brez konkurence 4684« na upravo Slov. Naroda. 4689

Kuverte trgovske in pisarniške (tudi s tiskom firme), dalje pečatni vosek itd. pri L. Pevalok, Židovska ulica 4. 4631

Muholovaike (trakovne) in sveče ima v zalogi Ljubljanska komerc. družba, Ljubljana, Bleiweisova 18. 4668

Več tesarjev se sprejme takoj v trajno delo. Anton Steiner, Jeranova ul. 11, Ljubljana. 3277

Hiša v Mariboru, blizu kolodvora, pri-lesom z velikim prostorom za skladišče se prodaja. Ponudbe pod »Hiša 4690« na upravo Slov. Naroda. 4890

Trstje za strope izdeluje in prodaja na debelo in drobno m² po K 480 pri večjih naročilih znaten popust Steiner Anton, Ljubljana, Jeranova ulica 13, Trnovo. 4256

Sprejme se takoj služkinja za vsa dela proti dobri plači in hrani v trgovsko hišo. Istotam se sprejme tudi šivilja na dom za belo perilo. Naslov pove upravnistvo Slov. Naroda. 4553

Pisemski papir v mapah 10/10 (tudi s slovenskimi napisi) od K 4—naprej; dalje konceptni papir, notni papir 12 in 14 vrstni, konfeti itd. na debelo in drobno pri L. Pevalok trgovina s papirjem, Ljubljana Židovska 4. 4632

Proda se moško kolo, kopalna banja iz kovine, električna svetiljka (viseta) ter dva bakrena ponikljana svetilnika za sveče. Naslov pove upravnistvo Slov. Naroda. 4649

Razglednice umetniške in druge (tudi s slov. napisi), dalje papirne pričke (serviete) kopirne svinčnike (olovke) na debelo in drobno pri L. Pevalok, Židovska ul. 4. 4585

Trgovski učenc močne postavbe iz poštene hiše z dobrim šolskim uspehom in sprječevalom se sprejme pri trdnici Rudolf Pevec v Mozirju. 4719

Kompanjanka. Katera gospodična ali vdova ima veselje sodelovati s trgovino, naj poda natančne ponudbe pod: »Srečelov 4715« na upravnistvo Slov. Naroda. 4715

Gumi za cepljenje trt, cevi za škroplilnice, plašči in cevi za kolesa, ventile cevi, gumijev raztopilo itd. se najceneje kupi pri trdnici Ign. Vok, Ljubljana. 3868

Uglaševanje in popravljanje klavirjev tudi na deželi. Feliks Fovis, uglaševalac klavirjev, Ljubljana, Tržaška cesta št. 43. 4082

Na prodaj 2 voza (dipi), napokrita kočija, prsna oprava za 2 konja, vse v dobrem stanju. Ogleda se lahko vsak dan od 10.—12. ure ter od 5.—7. popoldne. Rimska cesta št. 5, pojasnila pri A. Kušlan, Karlova c. 15. 4976

Dalmatinsko vino tudi verjetno zajamčeno pristno 10, 11, 12%, priporoča po konkurenčnih cenah veletrgovina vina Barbič & Redončić Novi Vođmat v hiši g. Lupašne.

Kmet & Lubšina Temerin, Bačka Tol. 16, nudi vsako množino vsakovrstnega žita, kupuje vseh vrst les in goriva. Ponudbe na zgorajšnjo trdnico.

Drva trda kupi vsako množino Alojzij Plaustener, St. Jurij ob juž. žel.

Nasljednici Pere K. Kostića
Rijalata: Beograd-Sava. Telefon 497.
Uvozna i izvozna trgovina svih industrijskih, kolonijalnih i zemaljskih proizvoda. Izvozna trgovina raznog drveta. Velika pecara spirita i rakije.
Gruđarska radnja: Josipović, Kostić i Popović, Beograd-Sava.
Prvi bes. brodi Peranih. Novečuvana telegr. par. 10.
Centrale: Bos. Brod. Telefon 20.
Uvozna i izvozna trgovina svih industrijskih, kolonijalnih i zemaljskih proizvoda. Izvozna trgovina raznog drveta. Velika pecara spirita i rakije.

Stavbeno podjetje
Tavčar & Svetina
Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 6
na priporočilo.

Prvovrsten strojnik
k parni lokomobil, več vseh montaž in z znanjem elektromontaže, se išče za trajno službo. Vpoštevala se bodo samo ponudbe onih reflektantov, ki se izkažejo s prvovrstnimi sprječevali. Ponudbe na upravo Slov. Naroda. 4684

Koncipijenta sprejme dr. R. Pipuš, odvjetnik v Mariboru.

!CENE DOLI!
Sendale vse za kron 30.— do 50.— snižano.

Razprodaja H. Seljak Ljubljana.

Mestni stavbnik
Ivan Bricelj
stavbeno podjetje, tehnična pisarna, Ljubljana, Šemškova ulica št. 19, nasproti mest. elektrarne, se priporoča za vsa stavbna dela, napravo načrtov in proračunov. Delo solidno, cene zmerno in najboljši kvalificirani delavci.

Prvovrstno štakaturno
TRSJE
dobavlja takoj v vsaki množini dokler v zalogi najceneje trdnica

Jos. Pub, Ljubljana, Gradaška ul. 22.
Kdor enkrat naroči, kupi večkrat ker se prepriča, da dobi najboljšo blago.

ORODJE (ALAT)
priporoča
Odon Koutny
Ljubljana, Kolodvorska 37.
Telefon št. 460.

Stavbeno podjetje
Ing. Jos. Dedeč
Kranj, Slovenija
Izvršuje:
Betonske in železobetonske stavbe
Zgradbe za izrabo vodnih moči
Elektrarne
Mestne zgradbe
Jezove
Obročna zavarovanja
Moderne industrijske naprave
Kanalizacije
Vodojeme
Visoke stavbe vseh vrst
Poljedelarske poslopja
Gostne stavbe

ter ima na razpolago veliko množino okroglega železa za železobetonske zgradbe.

ANILINSKE BARVE
volno pavolo
in svilo

nemški fabrikat uporabljive s kiselino in brez nje, zavite v kartonih po 1 in 2 1/2 kg moli s skladišča
»Patris« zbirna za kemijske potrebščine, Zagreb, Preradovičeva ul. 12. Telefon: 18-01.
Naslov za brzojave: »Kropotkin-Zagreb«.
Kuhinjske aparate in vapore.

Oddajo se dimnikarska dela v hotelu Union. Ponudbe do 8. julija na upravo hotela. 4709

Zaloga pohištva in tapetniška delavnica
Brata Sever, Ljubljana, Gosposvetska c. (Kolizej) priporoča vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah. Vabimo na ogled!

Kupujem in zamenjam staro zlato in srebro. Velika zaloga zlatnine in briljantov. Lastna delavnica.
Alojzij Fuchs, Šelenburgova ul. 6. 1607

Kupujem po najvišjih cenah hlode, rezan in tesan jelov kakor trd les ter vsakovrstna drva za kurivo. — VIKTOR GLASER, lesna trgovina, Ruše pri Mariboru. 9919

Bukova drva
po 1 m dolga, lepa, sekana v septembru t. 1919, se prodajo po 150 K kubni meter tudi na drobno. Poizve se v Anončni ekspediji Al. Matež, Ljubljana. 4453

in ulje od kočica, sumpor, kava, papir, očistu kiselino, cigaretni papir, kolonaz, plinsko ulje i drugo nudja uz najjeftinije cijene

Berthold Neumann
Zagreb. Poslovnica: ulica 73.
Telefon interurb: 277. Erzejavi: ENGROS.

Konjak
Pri slabosti vsled starosti, težkočah v želodcu, pekanja moči, je star vinski konjak pravo življenje vzbujajoče sredstvo. Dve litrski steklenici pošlje z zabojem vred kot zaporno blago franko za naprej posilnih K 180-40, ter za porto in pristojbino (odbišil povzetje) 10-40 K skupaj za K 196-80

veleposesnik, grad Golč Beneš Hertl, pri Konjicah, Stajersko. 3946

Nadim
vsakovrstne živilne potrebščine
Gjorgje Grujić
Beograd, Miletina ul. 15.

KLINGERIT
asbest, armatura, tehnične potrebščine vedno v zalogi
ODON KOUTNY
Ljubljana, Kolodvorska ul. 37.
Telefon št. 460.

„ADRIJA“
Mirodilnica in zaloga fotografskih aparatov ter potrebščin.
Ljubljana, Šelenburgova ul. 5.

Barvila za obleke „TEKLA“. Pralnipraški. Čistila za slavnike „STRO-“ Nadomestilo tobaka. Nadomestilo toaletnega mila. „ROZNI PRA-“ Najboljše sredstvo za negovanje polti. Preizkušeno dobro sredstvo proti maljem. — Parfimi in dišave. Sredstva za konzerviranje jajc. — Konzervirana zaloga strupov! Naredite si in bontite

Izborno vlečano
pivo v steklenicah
razpošilja v vsaki množini
Mavrilij Mayr ml. v Kranju.

G. F. Jurásek
uglaševalec glasovirjev in trgovac z glasbilo
Ljubljana, Wolfova ul. 12

Zahvala.
Podpisani se kar najsrčneje zahvaljuje gospodu dr. Jenšterin rudniškemu zdravniku v Trbovljah za njegov izvanredni trud in fino ravnanje pri porodniški operaciji moje žene. Gospodu doktorju se imam zahvaliti za življenje svoje žene in novorojene hčerke, ki sta danes zdravi in čili.

Trbovlje, 22. junija 1920.
Jozip Stroj, posestnik in gostilničar.

Kavo, čaj
Coklatado, Kakao, Bonbone, Kavi pripratek, Mandeljine, Rozine, Paradizniko, Rije, Slive, Dišave, Konjak, Rum, Šampanjec, Namizna vina, razpošilja po vsem kraljestvu.
Jos. Fabiani, Ljubljana, Prešernova ul. 34.

:CLIO:
boja (barva) za tkanine
Glavno zastupstvo za Jugoslavijo
Oskar Fuchs i drug
Telefon 11-38.
Zagreb, Vlaška ulica 59

KEMIKALIJE.
Alaun.
Boraks krist.
Karbolina kislina 100 %.
Kalijev oksalat (Kieselsalz).
Mramorni plovci mijoveni (Bimsstein).
Natrium benzoicum.
Natrium ferrocyanatum.
Olovna gledja.
Olovni sefer.
Parfisko modrilo 100 %.
Sal alkali krist.
Salmiak za lotanje.
Steklo topivo (Wasserglas 36) 380 Bē.
Vinski kamen (cremor tartari) i druge kemikalije prodaje na veliko turtka
Ign. Milan Rojan
Tehnička poslovnica za kemijsku industriju, Zagreb, Petrinjska ul. 17.
Brzojavi: Rojan Zagreb Telefon 11-68.

+
Sorodnikom in prijateljem naznanjava, da nama je zavrtna pljučnica ugrabila najin najdražji zaklad, edinega sinčka
Vladota
Zapustil naju je, star komaj 3 mesece, dne 28. t. m. ob 12 uri opoldne.
V Ljubljani, 28. junija, 1920.
Mag. pharm. Franco Šlajpah, Meta Šlajpahova. rej. Vidmar.

Brez posebnega obvestila.
+
Tužnim srcem naznanjamo vsem prijateljem in znanem, da je naš predobri soprog, oče, brat in svak
Otmar Herman
pristav juž. železnice in posestnik
včeraj ob pol 3 pop. po dolgi mučni bolezni previden s sv. zakramenti za vedno zaspal.
Pogreb predragega pokojnika se vrši dne 1. jul. ob 5. uri pop. iz hiše zalosti v Rožni dolini 184.
Rožna dolina, 30. junija 1920.
Žalujoči ostali.

Brez posebnega naznanila.
+
V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanem pretužno vest, da je naš iskreno ljubljani soprog, sin, brat, svak in stric, gospod
Janko Krsnik
kontrolor kr. tob. tov.
dne 22. junija nenadoma izdihnil svojo blago dušo. Nepozabnega pokojnika so položili v Imotskem v Dalmaciji k večnemu počitku.
V Ljubljani, dne 28. junija 1920.
Žalajoče rodbine: Krsnik, Carmelich, Galter.

Jadranska banka

sprejema vloge na hranilne knjižice, žiro in druge vloge pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema vse bančne posle pod najugodnejšimi pogoji.

Beograd, Celje, Dubrovnik, Kotor, Kranj, Ljubljana, Maribor, Metković, Opatija, Sarajevo, Split, Sibenik, Zadar, Zagreb, Trst, Wien.

Poslovne zveze z vsemi večjimi kraji v tu- in inozemstvu.

Veletrgovina Turkovič & Kühr — Maribor.
Čankarjeva ulica št. 26. — Telefon 373.

Velika zaloga vseh vrst živil, kolonialnega blaga, stavbenega materiala, železa, sirovin, drv za kurjavo i. t. d. se priporoča.

Polnojarmerik

okvirne širine 520 in 730, brusilni stroji za žage, zobčarji za žage, trakovna žaga 700 mm, stroji za oblanje 500 in 600 mm širine, prirejalni stroji 400 in 500 mm širine ter vsi drugi stroji in orodje za obdelovanje lesa (žage za jarmenike, krožne, trakovne žage, rezila za obličje itd.) — dobavi tako!

ING. MAX KORN & Co.,
Wien VII., Neubaugasse No. 25.

Cene so padle! Kje? Samo v veletrgovini Alojz Dularja

popreje Oskar Reitter v Slovenjemgradu. — Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem izdatno znižal cene pri vseh zalogi kakor pri: manufaktur, specerij in železnini. Prodajam koruzno moko po 6 — K, koruzni zdrob po 6-50 K. Dobi se tudi sladkor in rogaška slatina v poljubni množini. — Za obilen obisk se priporočam z odličnim spoštovanjem ALOJZ DULAR.

Pridite vsi in prebrčajte se!

Uprava graščine Planina v Sevnici
odda ponudbenim potem franke vagon

6 vagonov bukovega oglja in 2 vagona krajcev

(Schwartlinge). — Natančna pojasnila se daje pri „Parni žagi“ graščine Planina v Sevnici, kjer se tudi ogleda in les lahko ogleda in pogoje dozna. — Ponudbe je predložiti ozi. vpisati do 10. julija t. l. do 12. ure pri podpisnem. Robert pl. Premorsten, okr. gozdar in državni nadzornik graščine Planina.

Čevlji, gamaše, sandale

Velika izbira. — Zmerna cena.

Prodaja trgovcem na debelo

Frkovič & drug
Ljubljana, Stritarjeva ul. 7. Zagreb, Mesniška ul. 5. Beograd, Sarajevska ul. 3.

Mesarii, pozor!

Glede preselitve se prodaja takoj lepa pritlična hiša in še eno poslopje z dobro vpeljano mesarjo z vsemi obrtnimi prostori, obstoječe iz klavnice, mesnice, sušilnice, pralnice, ledenice, šupe, drvarnice, hleva in z lepim vrtom. V prijazen in prometnem kraju v bližini Ljubljane. — Naslov pove upravništvo Slovenskega Naroda. 4592

BENCIN

725/740 v železnih sodih po 400 kg po 39 K kg loco Ljubljana prispe v približno 14 dneh.

Naročila prevzema

PROMET teh. - industrijsko podjetje, d. o. o., Ljubljana, Gradišče št. 9.

Spiritna industrija d. d.

Zagreb, Beškovičeva ulica 7.

Bezojavi: Spiritusindustrija.

Telefon interurban 4-96.

Ima v Ljubljani skladišče finega rafiniranega spirita pri tvrdki „Balkan“, trgovska spedijska in komisijaka delniška družba, ter dobavlja iz svojih tvornic surovi spirit za tvornice, očet in denaturirani spirit na veliko. Naročbe sprejema gl. zastopnik Max Furst, Ljubljana, Sedna ul. 5.

„Imperial“ najnovejši in najprijetnejši pisalni stroj sedanjosti. Izviren predvojni angl. material. Pisava krasna, zelo priročna, uporaba neoporečna, cena zmerna. **FRANZ BAR**, Ljubljana, Čankarjeva nabrežje št. 8. — Telefon št. 423.

Bez konkurencije! Bez konkurencije!

JUGOSLAVENSKA INDUSTRIJA PAPIRA

TELEF. BR. 6-38 GUSTAV SELIGMANN TELEF. BR. 6-38

Brzojavi: „Hip“ Nikoličeva 3. ZAGREB Nikoličeva ul. 3.

Močnosa dobava in bogata študija: raznih vrst papirja kakor: tiskovnega, pisalnega, konceptnega, dokumentnega, konceptnega belogla, papirnatih prtov, papirja za police (stolne) trgovskih in kmet. ometov, map, kart in ostalega v to stroko spadajočega blaga.

Krasna umetniška reprodukcija v več barvah

ZNAMENITE GROHARJEVE SLIKE

PRIMOŽA TRUBARJA
USTANOVITELJA SLOVENSKE KNJIŽEVNOSTI

Visoka 66 cm in široka 55 cm je najlepši okras vsake slovenske hiše. Ta reprodukcija je sploh najlepša in najdostopnejša kar jih imamo Slovenci. Cena s pošto kron 10.—

NAR. KNJIGARNA V LJUBLJANI, PRE-SERNOVA UL. ST. 7

Lasne mrežice

najceneje naravnost od **Ivana Marout, Zalec, Slovenija.**

Preparacija ženskih las, izdelovalnica lasnih mrežic. Najmanjša oddaja 6 tucatov.

64 C°
Edina alkalizirana
jedna 64 C°
radioaktivna
na terma na
koncentratu

LIPIK

formalne in
bistvo kopališče
v Sloveniji

leči sigurno

revmatizem, išias, ko-
stolom, ekzodate, želo-
dčne in ledične ter
dečje bolezni, diabetes,
konstitalne bolezni in ar-
teriosklerozo.

Kopališče otvoreno vse le-
to. Velik najmoderneje ure-
jen park. Zabave: koncerti,
kino, kopališčna glasba, ten-
nis itd. Prospekte pošljite in na-
svete daje uprava kopališča Lipik.

Jadransko hotelsko in kupališno dion. društvo
Sušak-Reka, Zvonimirova ulica št. 102.

Lasnik sledenih hotelov in sanatorijev:

Hotel Pension „ OPERA “ „ IMPERIAL “ Opatija.	Sanatorij in veliko mor- sko kopališče „ TERAPIJA “ Crikvenica.	Palace-Hotel „ STRANAR “ Crikvenica Tuhin izl. 11.
Hotel-Pension in morsko kopališče „ JAMN “ Sušak-Reka Telefon interurb. 2-14.	Vsi hoteli in sanatoriji so najmoderneje z vsem komfortom urejeni. — Oskrba izvrstna. — Otvorjeni skozi celo leto. — Vse naročbe prejema in daje pojasnila za Crikvenico: uprava hotela „Miramare“ v Crikvenici: za Novi: uprava hotela „San-Marino“ v Novom: za Sušak: Središnji ured društva, Sušak-Reka. — Naslov za brzojave: Jadransko-hotelsko Sušak-Reka, izl. 102. 2-14.	Hotel-Pension „ SAN-MARINO “ Novi Vinodolski Tel. interurb. 5.
Hotel-Pension in morsko kopališče „ JADRAN “ Bakar.		Hotel-Pension in veliko mor- sko kopališče „ LISANJ “ Novi Vinodolski

CELERITAS
Jugoslavensko odpremniško dion. društvo.

Telefon 6-45 **ZAGREB** Jlica br. 82.

Podružnice: ZEMUN, SARAJEVO, MARIBOR, WIEN, Lönzagag. 16.

Jspostava: PRAG, Dlouhá tr. 41.

prima

sve zbirne i vagonске pošiljke na otpremu iz Njem. Austrije, Češkoslovačke sa vlastitim pratiteljima.

Carinsko posredovanje. Stručno osarivanje.

Bavi se isključivo transportnim i odpremničkim poslovima. Posebni odio za ispitivanje tovarnih listova.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavica 30.000.000 — kron.

Stritarjeva ulica št. 2.

Rezervni fond 20.000.000 — kron.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju, Mariboru, Borovljah ter ekspozitura v Ptuj.

Sprejema

vloge na knjižice in tekoči račun
proti ugodnemu obrestovanju

Kupuje in prodaje vse vrste vrednostnih papirjev, valut in dovoljuje

vsakovrstne KREDITE